

รายงานการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ทำหน้าที่รัฐสภา

ครั้งที่ ๒

วันศุกร์ที่ ๑๒ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๒

๒ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๐๙ คน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : บัณฑิต

สมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี นอกจาก
ขอเรียนให้ทราบว่าในพระราชพิธีขึ้นพระอู่พระ เจ้าหลานเธอ พระองค์เจ้าพัชรกิติยาภา
เมื่อวานนี้ผมได้นำของขวัญของบรรดาท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติขึ้นทูลเกล้าถวาย
แล้ว สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ กับสมเด็จพระวรวงศาธิบดีรับสั่งว่าขอขอบใจในไมตรีจิต
ของท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติทุกท่าน ก็ขอเรียนให้ทราบ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปนี้เป็นเรื่องด่วน คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว เป็น
การพิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการ เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการ เข้าประจำที่)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : การ

ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ครั้งที่ ๕ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๒๒

LIRT

๑๑ มกราคม ๒๕๒๒ ที่ประชุมได้พิจารณาจนถึงมาตรา ๑๒ แต่ยังมีได้มีการลงมติใน
 มาตราที่ ห้า นรองประธานสภาซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของที่ประชุมได้มีคำสั่งให้เลื่อน
 การประชุมไปก่อน ผมจึงขอทำเนิการการพิจารณาในมาตรา ๑๒ ต่อไป ก่อนที่จะ
 อภิปรายในมาตราที่ คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่าน
 ประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนที่จะอภิปรายมาตรา ๑๒ ต่อไป
 กระผมขอพูดในเรื่องมาตรา ๑๒ นี้ เป็นการชี้แจงให้ทราบสักเล็กน้อย ในการที่คณะ
 กรรมาธิการได้ร่างออกมาตามนี้ แต่มาตรา ๑๒ ที่คณะกรรมาธิการร่างออกมาตามนี้
 ได้ใช้ประสบการณ์จากผู้แทนทั้งอดีตผู้แทนซึ่งเป็นกรรมาธิการร่วมกัน ได้เสนอความคิด
 เห็นโดยฟังความคิดเห็นจากผู้แทนที่เป็นกรรมาธิการร่วมกันมีประสบการณ์มามาก บาง
 ท่านก็เป็นผู้แทนมาโดยตลอดเป็นสิบ ๆ ปี บางท่านก็มีประสบการณ์ในการรณรงค์
 หาเสียงมามากและฟังจากสมาชิกผู้แปรญัตติซึ่งก็มีประสบการณ์มาเช่นกัน ฟังจากนัก
 วิชาการซึ่งเป็นกรรมาธิการร่วมด้วยหรือที่แปรญัตติด้วยและโดยเฉพาะอย่างยิ่งได้อาศัย
 ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยซึ่งได้ควบคุมดูแล และจัดการ
 ทำเนิการในการเลือกตั้งมาแล้วหลายครั้งหลายหน ท้ายประสบการณ์ทั้งนี้คณะ
 กรรมาธิการจึงประเมินประเมินออกมาได้ผลที่เป็นข้อยุติร่วมกัน และเห็นร่วมกันในคณะ
 กรรมาธิการและผู้แปรญัตติบางท่านซึ่งมีประสบการณ์มามากแล้วจึงได้ออกมาเป็นมาตรา
 ๑๒ ทั้งที่ปรากฏแก่ท่านทั้งหลาย ก็ขอเรียนชี้แจงต่อท่านสมาชิกผู้แปรญัตติว่า การ
 ออกโซลูชั่น (solution) นี้ออกมานั้น หากได้ออกมาจากห้องแอร์ของนักวิชาการแต่
 ผู้เดียวไม่ ได้ไปรบกวนหัวใจตามนี้ คณะกรรมาธิการได้พยายามทำทุกอย่างที่จะให้เกิด
 การประเมินประเมินและเข้าใจ ได้ผลในทางปฏิบัติ แต่การที่จะให้ได้ผลในทางปฏิบัตินั้น
 บางท่านก็อาจจะบอกว่าเมื่อออกมาแล้วก็ไม่สามารถจะปฏิบัติได้ ก็อย่าออกมาเสียเลย
 ดีกว่า จะให้ปฏิบัติได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้น กระผมคิดว่า การออกกฎหมายต่าง ๆ มาที่

จะให้ปฏิบัติได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ก็คงหวังยาก เช่นเป็นต้นว่าห้ามเล่นการพนัน
 ท่านทั้งหลายก็คงจะทราบว่าห้ามไม่ได้ แต่ถ้าหากว่าไม่มีกฎหมายเสียเลยก็คงจะเล่น
 กันโจ่งแจ่ง เปิดเผยก็คงจะรบกวนน่าดู อันนี้ก็ดูในกรณีที่เขียนต่าง ๆ เป็นข้อกฎหมาย
 เหล่านี้เพื่อป้องกันมิให้มีการรบกวนหรืออะไรเกิดขึ้น ส่วนการจะบังคับได้ ๑๐๐
 เปอร์เซ็นต์หรือเกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์หรือเพียงใดนั้น เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
 ของบ้านเมืองก็คงจะต้องพยายามทำ คณะกรรมการจึงขอเรียนชี้แจงว่า ที่ได้
 เขียนออกมาว่า "๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้ง" นั้นก็เพราะได้
 ข้อมูลต่าง ๆ จากทุก ๆ ฝ่ายโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากที่มีประสบการณ์จากผู้แทนที่ท่าน
 บอกว่าฟังผมบ้างสิ ผมมีประสบการณ์ คณะกรรมการก็ฟังท่าน จึงได้ออกมาเป็น
 อย่างนี้ กระผมจึงขอเรียนให้ท่านสมาชิกได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาตามที่ท่านเห็นสมควร
 โดยจากที่กระผมได้เรียนให้ทราบนี้ ขอพระคุณครับ

ประธานสภาธิบดีมณฑลแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอเชิญ
 ท่านสมาชิกอภิปรายได้ คุณคณะครับ

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ จะด้วยความหวังดีของ
 คณะกรรมการเพียงใดก็ตาม แต่สิ่งที่คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงและแก้ไขไป
 นั้น เป็นสิ่งที่แตกต่างไปจากร่างเดิมของรัฐบาลเป็นอย่างมาก ไม่ว่าคณะกรรมการ
 จะเป็นผู้ที่อยู่ในวงการฝ่ายการปกครองและมีประสบการณ์ในการบริหารเพียงใดก็ตาม
 หรือท่านกรรมการท่านใด เลือกตั้งมาแล้วเพียงใดก็ตาม ถ้าท่านดูตามตัวอักษร
 ร่างเดิมของรัฐบาลในมาตรา ๑๒ นี้แล้ว ท่านจะเห็นอะไรที่เกินรัศมีขึ้น ร่างเดิมเขียน
 ว่า "ในวันเลือกตั้งห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาหรือใช้เครื่องขยายเสียงหรือทำเสียง
 อื่นใดอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง ห้ามมิให้ใช้เครื่อง
 ขยายเสียงหรือทำเสียงอื่นใดอันเป็นถาวร รบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง" -
 เจตนาก็คือการป้องกันที่จะไม่ให้โฆษณาโดยใช้เสียง เป็นลักษณะที่นิวแชนซ์ (Nuisance)

ซึ่งผู้สมัครผู้แทนราษฎรจะโหมกระทำกันในวันนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง กระผม เห็นด้วยกับร่าง เติมของรัฐบาล ปัญหาอยู่ที่ว่าคณะกรรมการไปแก้ไขให้มีสาระสำคัญที่ผิดแยกไปจากร่าง เติมของรัฐบาลแก้ไขใหม่เพียงใด คือสิ่งที่สภาแห่งนี้จะแก้ไข คู่พิพาทกัน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ข้อความที่คณะกรรมการ เติมไป ก็คือ "นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ของวันก่อนการ เลือกตั้ง จนถึงสิ้นสุดวัน เลือกตั้ง ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือ พรรคการเมือง หรือทำด้วยประการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรค" คำว่า "ทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใดอันเป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง" นั้น แต่นักเป็นถ้อยคำอันหนึ่งแล้วให้ เห็นว่าจะทำการโฆษณาในรูปใด ๆ นั้น ไม่ได้และ จะเห็นว่า การโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ นั้น เช่นในวันรุ่งขึ้นจะมีการ เลือกตั้งถ้าผู้ สมัครรับ เลือกตั้ง จะออกรายการ โหรทัศน์ในคืนวันนั้นหรือทางภาคราชการเองต้องการ ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย ต้องการให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการ เลือกตั้ง ในวันนั้น มาก ๆ ก็อยู่ในฐานะที่จะให้หัวหน้าพรรคการเมืองหรือผู้สมัครในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด ได้ออก โหรทัศน์รายการนั้นสิ่งนั้นก็ถือว่ากระทำไม่ได้ตามกฎหมาย มาตรา ๑๒ นี้ และใน เวลาเกี่ยวกับการนายสไลด์ภาพยนตร์ การฉายสไลด์โฆษณาสนับสนุนให้มีการ เลือกตั้ง หรือเน่าว่าผู้สมัครรายหนึ่งรายใดคือเบอร์ เลขนี้ อย่างนี้ ก็กระทำมิได้ กระผมจึงคิดว่า คณะกรรมการกฎหมายทวนในสิ่งนี้ในสิ่งที่ร่าง เติมของรัฐบาลได้กระทำมากับสิ่งที่ท่าน ใต้แก้ไขไปนั้นความหมายแตกต่างกัน ความกว้างขวางของสิ่งที่ท่านได้กระทำนั้นแตกต่าง ออกไปจากเดิมเป็นอย่างมาก กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านทำทำไป ท่านคิด อย่างนั้นได้อย่างไร กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในการที่จะเสนอแนวความคิดใด ๆ ก็ตามขอให้คำนึงถึงสิ่งที่ เป็นจริง และกระผมได้กราบเรียนท่านประธานเมื่อวานนี้ว่า การที่จะมีแนวความคิดก้าวหน้าอะไรก็ตามไปรอกอย่า ลืมความล้าหลังที่เรากำลัง เป็นอยู่ ในขณะนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าท่านเหลียวไปถูรอบ ๆ ท่าน

ลงสะพานพระปิ่นเกล้าไปท่านลงสะพานกรุงธน ท่านจะเห็นฝ่ายโฆษณา ภาพยนต์ โฆษณาสินค้า โฆษณางานวัด ต่าง ๆ นานาร้อยแปดพันประการ สิ่งนั้นคือสิ่งที่กระผม ถือว่าเป็นที่ล่าหลังอยู่ คือมีกฎหมายว่าด้วยการรักษาความสะอาด แล้วเจ้าหน้าที่ฝ่าย ปกครองหรือใครก็ตามผู้รับผิดชอบทั้งหลายทั้งปวงมิได้กระทำการสิ่งนั้นให้สอดคล้องกับ กฎหมายที่มีอยู่ และกระผมถือว่าในยามนี้คือยามปกติ แต่ว่าในวันเลือกตั้งนั้นเราก็ ยอมรับกันว่าวันนั้นเหมือนกับเป็นวันนักขัตฤกษ์เป็นรายการพิเศษอันหนึ่ง แต่กฎหมาย ฉบับนี้โดยคณะกรรมการแก้ไขร่าง เค็มของรัฐบาล ไปนี้กำลังห้ามการกระทำอะไรใน วันนั้น ในมาตราฐานที่กวักขันและพิชัย (๒๕๕) เกินไปกว่าในสภาพปัจจุบัน กระผม จึงคิดว่านั่นคือความก้าวหน้าซึ่งไม่คำนึงถึงความล่าช้า และถ้าสภาแห่งนี้ได้ผ่านสิ่ง เหล่านี้ไปสภาแห่งนี้ก็ต้องรับผิดชอบร่วมกันว่าเราได้ทำอะไรลงไป กระผมจึง กราบเรียนท่านประธาน จะช่วยความเกรงใจด้วยความเคารพในกรรมาธิการแต่ละ- ท่านหรือกรรมาธิการทั้งคณะอย่างไรก็ตาม แต่สิ่งนี้คือความรับผิดชอบที่จะต้องออกไปสู่ สาธารณะและจะต้องออกไปเป็นกฎหมายของบ้านเมือง ศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของสภา นี้อยู่ที่ว่าเราได้ทำในสิ่งที่ดีที่สุด สิ่งที่ต้องที่สุดความสภาพของความเป็นจริง เลยแค่นี้ เพียงใด อย่างนั้นเป็นประเด็นสำคัญ กระผมขอกราบเรียนท่านประธานในสาระสำคัญ ความที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้ว ขอขอบคุณ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวก เมื่อวานนี้รู้สึกทางท่านกรรมาธิการจะแก้ไขบรรทัดที่ ๑ ในมาตรา ๑๒ ถ้าหากแก้ไขบรรทัดที่ ๑ ในมาตรา ๑๒ นี้ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไรมากนัก คือเวลา ที่ว่า ๔๕.๐๐ นาฬิกา ที่นี้ก็มาเหลือประเด็นที่ว่าจาก ๔๕.๐๐ นาฬิกา ไปก็มีเวลา ๖ ชั่วโมง ก็มีสิ่งต่าง ๆ ที่หากนักวิจารณ์อีกคนหนึ่งกระผมก็อยากจะฝากสัก ๒ - ๓ นาที ว่าควรจะคิดอย่างไร เขาบอกว่าในระหว่างที่เขาเดินทางไปหาเสียง อย่างกับเขต จังหวัดหนึ่งมีความกว้างมากพอสมควร ถ้าเขาเกิดกลับไม่ทันเย็นเวลา ๔๕.๐๐ นาฬิกา

นี้ รถโดยสารของเขาทั้งป้ายทั้งไปสเกอร์อะไร ก็มรดไปหมดอย่างนี้ แล้วเกิดมาถูก ตำรวจจับกลางทางขึ้น อันนี้เป็นปัญหาอยากจะฝากข้อคิดไว้กับคุณ เท่านั้นแหละครับ ถ้าหากว่าแก่เวลาตอนบนให้เป็นวันเสีย เพราะว่าในวันนั้นก็หมายถึงว่าวันหนึ่งมีเวลา ทุกวัน ถ้าเราไม่เขียนวันไว้ ก็คิดว่าตั้งแต่ก่อนการเลือกตั้งนั้นก็คิดว่าตั้งแต่ประกาศ พระราชกฤษฎีกาออกไปก็เป็นอันว่าก่อนวันเลือกตั้ง เพราะเวลานี้ควรจะร้องไปจาก วัน เพราะฉะนั้นกำหนดเสียวันหนึ่ง เสร็จแล้วก็ให้เป็นเวลาไป ก็คงไม่มีปัญหา แต่ว่า มีปัญหาตอนท้ายนี้แหละครับที่ว่า เขากำตั้งทำงานกันอยู่ พอเกิด ๑๕.๐๐ นาฬิกา กลับมายังไม่ถึงบ้านเดินทางมา ดูข้อสรุปก็อยู่จริงจับกุมอยู่ เกิดแรงความตำราจ โครมทันที ตำรวจจับก็จะเป็นเรื่องยุ่งยาก กระผมคิดว่าหาทางอะไรอีกสักทีหนึ่ง ในช่วงนี้ในช่วงบรรทัดท้ายนี้ที่คณะกรรมการแก้ไขไว้ คือจะไปทำการใด ๆ ก็ก็เป็น เรื่องที่กว้างขวางไป ฝากไว้เท่านั้นแหละครับ

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติ ในมาตรานี้ดิฉันมีความเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะคนเรานั้นถ้า รักรจะก้าวหน้าก็ไม่ควรจมอยู่กับความหลัง อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้พูด แล้ว ในประเด็นดิฉันเห็นว่าเมื่อคณะกรรมการได้ยืนยันว่าในการแก้ไขครั้งนี้ได้ เอาจริงจากผู้ที่เคยผ่านการเลือกตั้งมา ก็ทำไมเราไม่ยอมรับนับถือ ประสพการณ์กันเสียที ตลอดเวลาคณะกรรมการถูกกล่าวหาว่าทำงานอยู่ในห้องแอร์ ไม่ได้มองออกมาจากห้องแอร์ แต่ครั้งมาถึงมาตรานี้คณะกรรมการมองออกมาจาก ห้องแอร์บ้าง เอาจริงจากผู้ที่ผ่านการเลือกตั้งบ้าง เราก็มากล่าวหาคณะกรรมการกันอีก เพราะฉะนั้นดิฉันวางใจว่าหลายท่านในคณะกรรมการนี้ เคย ผ่านการเลือกตั้งมา จึงเชื่อในประสพการณ์ของท่าน แต่ถ้าหากว่าในมาตรานี้จะมี ข้อความตอนที่ใครที่ไม่ชัดเจนก็สมควรที่เราจะแก้ข้อความในตอนนั้น ข้อสำคัญก็คือใน การที่เราจะหาเสียงกันนั้นไม่ใช่ว่าจะหาเสียงกันจนกระทั่งวาระสุดท้าย การหาเสียง

นั้น ก็ฉันเคยกราบเรียนต่อสภาแล้วที่เราไม่ใ้ญ่แทนอภิชาติ เบิกบานดีกับนี้ จะต้องใช้
 เวลานานในการหาเสียงหาว่ามีให้กับตนเอง ในช่วงระยะ เวลาก่อนที่จะมีการลง
 คะแนนเสียงนั้น ก็ฉันขอกราบเรียนว่า ขอเวลาให้ประชาชนเขาได้หยุดคิดบ้าง ที่
 สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งกล่าวว่า ถ้าวันนั้นจะมีการออกโทรทัศน์ ก็ฉันก็เชื่อแน่ว่าจะ
 ออกเฉพาะคนใดคนหนึ่งไม่ได้ จะต้องออกหมดทุกคนจะต้องออกหมดทุกพรรค ก็ฉันจึง
 ขอกราบเรียนว่า ในช่วงระยะเวลาเพียง ๒ ชั่วโมงนั้น จะทำได้แก่หรือ ในฐานะ
 ที่ฉันเป็นประชาชนซึ่งจะไปลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง ก็ฉันขอความสงบเถอะคะใน
 วันนั้น ขอความสงบที่จะคิดว่าทั้งหมดที่ผู้สมัครหาเสียงตลอดระยะเวลาที่นั้น สมควร
 ที่จะลงคะแนนเสียงให้กับผู้ใด และที่สมาชิกท่านหนึ่งขอประทานเอี่ยมาม คือ
 คุณสง่า วงศ์บางซวด ก็ไม่มีใครเชื่อว่าอะไรจะออกคะ เพราะฉะนั้นในมาครานี้
 ก็ฉันขอกราบเรียนว่า ถ้ามีข้อความคอนโคทที่สมควรจะแก้ไขก็แก้ไขมากกว่า แต่ฉัน
 เห็นด้วยกับคณะกรรมการ ขอขอบคุณ

นายธรรมบุญ ลัทพ์ลี : ขอพระคุณกับท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้แก้มาครานี้ แต่ด้วย
 โดยเหตุผลข้อกฎหมายที่ต่างกับเหตุผลทางคำขอเท็จจริงที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เียงนัง
 ลงไม่ได้สมัยก่อน เหตุผลสมัยนี้ครับ คือที่อ่านก็ต้องอ่านทั้งหมดมา จะอ่านแต่ตอนแรก
 ไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบรรทัดสุดท้ายของวรรคหนึ่งที่ว่า "เป็นการรบกวนหรือ
 เป็นอุปสรรคแก่การ เลือกตั้ง" อันนี้เห็นเงื่อนใยสำคัญจะชัดข้อสนใจหรือข้อสงสัยของ
 บรรดาท่านสมาชิกทั้งหลายที่ได้อภิปรายในแง่ที่ไม่เห็นด้วยกับมาครา ๑๒ ที่คณะ
 กรรมการแก้ไขโดยเหตุผลรายละเอียด กระผมอยากจะกราบเรียนขยายความดังนี้
 คือ เดิมกฎหมายฉบับนี้ใช้มานานแล้วก็เพื่อต้องการคุ้มครอง ความสงบในวันเลือกตั้ง ใน
 ขณะ เลือกตั้งด้วย ซึ่ง เมื่อก่อนจะ เห็นได้ว่าเข้าไปรบกวนในเขตปริมณฑล เลย เมื่อก่อน
 เครื่องขยายเสียงยังไม่เจริญ และต่อมาเมื่อ เครื่องขยายเสียงเจริญ เขาบอกว่าห้าม

ไปหาเสียงในเขตปริมณฑล เขาก็มาตั้งที่นอกเขตปริมณฑล แล้วหันลำโพงใส่เข้าไปในเขตปริมณฑล จนกระทั่งเขาคงกันออกมาอีกกว่าเขต ๓๐๐ เมตร หรือก็ร้อยเมตร แต่ที่หน้า ๓๐๐ เมตร เขาก็อาจจะทำได้อีก หาเครื่องขยายเสียงที่มีแรงมาก ๆ ห่างมา ๑,๐๐๐ เมตรก็ยังได้ยิน หรือยิ่งกว่านั้นปล่อยบอลลูน ปล่อยลูกโป่ง เอาเฮลิคอปเตอร์หรือเอาเครื่องบินไปลากป้ายอยู่เหนือหัวเลย ๕๐๐ เมตร เลย ๑,๐๐๐ เมตรก็ได้อีก ไปจุดประทัดปล่อยพลุกันบนอากาศ พวกนี้ก็ไม่เป็นอันทำงาน ในที่สุดกฎหมายจึงออกมาว่า "เป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง" คือไม่ใช่ในเขตนั้น คือชี้ค้ำว่า "ในเขตเลือกตั้ง" ออก แล้วอันนี้ที่จะล้อคำว่าไม่ภักดีต่อไทย อย่างเช่นท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายไป ท่านกำนันสง่าที่บอกว่า ถ้ารถกลับมาตอนเย็น ซึ่งเป็นพฤติกรรมซึ่งเกิดขึ้นได้ เราจะแก้อันนี้คงแก้ไม่ได้ และจะแก้ไขวิธีที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกให้เอาป้ายลงเสียดีกว่าแก้ไม่ได้ บางทีดาวร เขาวิ่งหาเสียงเป็นเดือน ๆ เขาคงต้องยกตะปู ต้องยึดเหล็ก การเอาลงยาก แล้วเอาลงมาจะมาเจอกันอีก เอาลงมาแล้วต้องหันหน้าไหนเข้า ถ้าเกิดเขียนไว้ทั้งสองหน้า เอาลงจากหลังคาเอามาใส่ในรถแล้วไม่มีคนหน้าข้างก็เห็นอยู่ก็ยิ่งเสี่ยงกันได้ เพราะฉะนั้นไม่ต้องเอาลงก็ยิ่งได้ คือว่าอย่าไปอะอะ เอ็ดอะโร เท่านั้น ปิดไมโครโฟนเสียหรือเอาผ้าคลุมเสียก็ได้ หรือไม่คลุมปล่อยมากก็ได้ถ้าไม่ทำให้เจ้าหน้าที่เขาชุกชลัก วัตถุประสงค์ของอันนี้หมายความว่าถ้าหากจะมีผิด กระผมเข้าใจว่าต้องเป็นการ รบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง คือทำให้เจ้าหน้าที่ทำการเลือกตั้งได้โดยไม่สะดวก เช่นตอนเย็นที่เขาเตรียมหน่วยเตรียมอะไร พวกนี้มาชวนไปเลี้ยง เหล้าเสียเอาอะไรทำอะไรมากรอกหูเสีย เปิดลำโพงใส่บ้านเจ้าหน้าที่บางอะไรบ้างซึ่งแม้จะไม่อยู่ในเขตเลือกตั้ง แต่กรอกหูทุกวันเบอร์นั้นเบอร์นี้ เบอร์นี้เบอร์นั้น อะไรต่าง ๆ หรือไม่เลือกเบอร์นั้นจะโคนที่กระบาลอะไร สมมุติอย่างนี้กรอกหูทุกวัน เจ้าหน้าที่ก็มีเข่าวน นี่แหละ เป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเขาได้ห้ามไว้เลยว่าก่อน ๑๘.๐๐ นาฬิกา ห้าม

ทำอย่างนี้ แต่มีใครจะไปไร้ออกค่าคนนั้น ถ้าไปที่ความตามทีบอก "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใดอันเป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง" ถ้าอ่านแค่นี้ดูกรับมีปัญหาน่าคิดมากกว่าอื่นทำอย่างนี้กลัวความอาจจะมีโทษแก่พวกที่โฆษณาพวกที่หาเสียง เพราะไม่ว่าทำด้วยประการใดก็ตามทั้งนั้น แต่อย่าสมัครรับอย่างทีกระดมกราบเรียนแล้วต้อง เป็นการ รบกวหรือเป็นอุปสรรคแก่การ เลือกตั้ง ไม่ว่าจะทำด้วยประการใดไม่ว่าจะปิดป้าย ไม่ว่าจะด้วยการออก ทีวี, ไม่ว่าจะด้วยโซลูโป่ง ไซ เครื่องบินลาปาก้ายอะไรต่าง ๆ ต้องอย่าเป็นการ รบกวหรือเป็นอุปสรรคแก่การ เลือกตั้ง อย่าง เช่นถ้าในวันนั้นเอาเครื่องบินไปลาปาก้ายอยู่เหนือหัว คนมันแต่แห่งนอข้างบน กรมการก็แห่งนอบอกว่าแน่คูข้างบน พอคูข้างบนมันมีคเอาบัตรใส่หีบเลย อันนี้แหละครับ เป็นการ รบกวหรือเป็นอุปสรรคคือหลอกล่อให้เผลอไปคูที่อื่น แบบที่เรา หลอกเด็ก ๆ บอกคูขาวลูกชอย พอหงายหน้าก็ค้อยลูกขาว อย่างนี้แหละครับ เขากลับแบบนี้ วิธีเด็ก ๆ บางครั้งหลอกผู้ใหญ่ก็ยังได้ เพราะฉะนั้นการ เป็นการ รบกวหรือเป็นอุปสรรคแก่การ เลือกตั้งกระดมขอ เน้นว่าเป็นเงื่อนไขสำคัญ ทำให้มาตรการนี้ความสมบูรณ์และที่คณะกรรมาธิการแก่นั้นดูก็ต้องด้วยประการทั้งปวง อย่าได้ไปหวังเลยว่า ถ้าไปทำอย่างอื่นแล้วจะมีผิด เพราะศาลจะคงรับฟังว่า เขาเงื่อนไขนั้นถึงขนาดที่เป็นการ รบกวหรือเป็นอุปสรรคแก่การ เลือกตั้ง กระดมขอกราบเรียนสมัยส่นคณะกรรมาธิการว่า แก้อย่างนี้คแล้วโดย เฉพาะคอนท้ายที่คคที่โฆษณาจกสิ่งพิมพ์แผ่นประกาศหรือสิ่งอื่นอะไรต่าง ๆ นี้ก็มาใช้ข้างบนไว้แล้ว "ด้วยประการใด ๆ" ก็ทำให้คลุมไปหมด เพราะมันจะนั่นก็จะกลายเป็นพระราชบัญญัติแจ้งรายละเอียดทั่ววิธีกาหาเสียงกลายเป็นเหมือนสอนคนให้คนรู้ว่าหาเสียงอย่างไร กลายเป็นสอนไป ไม่ใช่ห้าม ที่คคข้างล่างเสียเพราะไม่สามารถจะคลุมได้หมด เอามาใส่ว่า "หรือทำด้วยประการใด ๆ" แทนที่คคข้างล่าง กระดมก็ขอสรุปแต่ว่า เป็นประโยชน์กับด้วยประการทั้งปวงแล้วครับ ขอพระคุณ

พลโท กานต์ รัตนวราหะ : ท่านประธานที่เคารพ โดยหลักการแล้ว กระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ร่างมาเช่นนี้ แต่ว่ามีข้อที่น่าสังเกตุอย่างหนึ่ง การอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่พูดถึงว่า เรื่องรื้อโฆษณาที่ติดป้ายและ เวชากลับมาอะไรนั้น ทำให้กระทบคิดต่อไปว่าแผ่นโปสเตอร์ที่ติดอยู่ตามต้นไม้ตามที่ต่าง ๆ ที่กำหนดให้ติดนั้น เป็นการโฆษณา ที่นี้ถ้ามีข้อความ เช่นนี้คือข้อความที่ว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใดอันเป็นคุณหรือ เป็นโทษ" ข้อความอันนี้ก็อาจจะหมายความว่าแผ่นป้ายโฆษณาในเมื่อถึงเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกาแล้วก็จะ เป็นเรื่องผิดกฎหมายไปก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา กระทบใคร่ขอความกรุณาให้คณะกรรมการได้ - พิจารณาข้อความอันนี้ด้วยว่าจะกินความไปอย่างนั้นหรือไม่ เพราะแผ่นป้ายโฆษณาโปสเตอร์ที่ติด ๆ ไว้นั้น คือการโฆษณาให้เป็นคุณหรือ เป็นโทษนั่นเอง แบบนี้คงอยู่จะไปเที่ยวปลุกหรือไปเที่ยวฉีกทิ้งตลอดเห็นจะไม่ทันแน่ เพราะฉะนั้นกรุณาพิจารณาข้อความที่กระทบอ่านให้ฟังด้วยจะเป็นพระคุณอย่างยิ่งครับ โดยหลักการแล้วกระทบเห็นด้วย

นายนิพิพัฒน์ ซาสีจันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ ในมาตรา ๑๒ นี้ คณะกรรมการได้เปลี่ยนแปลงหลักการเดิม ๓ อย่าง คือ ๑. ได้ขยายเวลาที่ห้ามโฆษณาไป ๒ ชั่วโมง ๒. ได้ขยายการห้ามโฆษณาซึ่ง เดิมนั้นเจาะจง เฉพาะ เรื่องการขยายเสียงออกมาเป็นว่า "ไม่ว่าวิธีใด ๆ" หมายความว่าขยายออกไปจะโฆษณาวิธีใด ๆ ก็ไม่ได้ทั้งสิ้น ๓. คือห้ามการกระทำใด ๆ คือเดิมที่เคียวห้ามการขยายเสียงในเขตเลือกตั้งในวันนั้น ขยายออกมาเป็นว่า "ทำด้วยประการใด ๆ" หมายความว่าทุกอย่างหมดก็เป็นโทษทั้งนั้น ที่มีผลอย่างไร โดยที่มาตรานี้เรามิได้กำหนดโทษเอาไว้ว่าเป็นความอาญา มีโทษจำคุก ๒ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท

ในประการสุดท้าย การที่คณะกรรมการได้ขยายโทษเกี่ยวกับในเรื่องใช้เครื่องขยายเสียงมาเป็นการกระทำด้วยประการใด ๆ นั้นทำให้เกิดความขัดแย้ง

LIRT

ขึ้นในบทกำหนดโทษ คือในมาตรา ๑๒ นี้ มีบทกำหนดโทษไว้ จำคุก ๒ เดือน ปรับ ๕,๐๐๐ บาท แต่ในขณะที่เดียวกันในมาตรา ๕๕ ถ้าผู้ใดก่อความวุ่นวายในเขตเลือกตั้ง ซึ่งถ้าจะโทษมาตรา ๑๒ นี้ก็ได้ เพราะว่าการก่อการวุ่นวายนั้นจะเป็นการรบกวนและเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง เช่นเดียวกัน แต่บทกำหนดโทษของมาตรา ๕๕ นั้นกำหนดโทษไว้ ๑ ปี หรือปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท หมายความว่า ๒ เท่าของมาตรา ๑๒ การที่คณะกรรมการขยายความออกไปนั้นทำให้เกิดการขัดแย้งในการลงโทษผู้กระทำผิดได้ เพราะว่าในการก่อความวุ่นวายนั้นเขาก็บอกว่าเขาผิดเพียงมาตรา ๑๒ นี้เท่านั้น เหตุใดเขาจึงโดนถึง ๑ ปี อะไรทำนองนี้ เพราะฉะนั้นกระผมเห็นว่าในเจตจำนงเดิมของมาตรา ๑๒ นั้น เราต้องการที่จะกำหนดขอบเขตการใช้เครื่องขยายเสียงที่จะไปรบกวนหรือ เป็นอุปสรรคต่อการเลือกตั้ง เฉพาะในวันที่เราเลือกตั้งเท่านั้น เพราะต้องการว่าในระหว่างนั้นเจ้าหน้าที่จะได้ดำเนินการเลือกตั้ง และราษฎรจะได้ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ได้ด้วยความสงบเรียบร้อยไม่จำเป็นที่จะต้องไปรวมถึงและขยายออกไปถึงการกระทำประการใด ๆ ซึ่งถ้ามีกรณีอะไรเกิดขึ้นจะเป็นการสับสนในการที่ศาลจะไร้คุณทิวาว่าจะ เข้าช่วยมาตราไหน กระผมจึงเห็นว่าโดยเฉพาะในประเด็นว่าการห้ามการใช้เครื่องขยายเสียงนั้นควรจะต้องไว้ เช่นเกม ไม่ควรจะขยายออกไปว่า "หรือกระทำความผิดประการใด ๆ" ส่วนที่ขยายเวลาจากเดิมตั้งแต่หลังเที่ยงคืนของวันก่อนวันเลือกตั้ง ไปนั้นเป็น ๑๔.๐๐ นาฬิกา หมายความว่าขยายไป ๒ ชั่วโมง เมื่อวานนี้กระผมก็ได้พูดแล้วว่า การที่เราขยายนี้ท่านประธานคณะกรรมการก็อ้างว่า ได้มีประสบการณ์จากผู้สมัครรับเลือกตั้งครั้งก่อน ๆ นี้ กระผมเองก็มีประสบการณ์เช่นเดียวกัน แต่กระผมเห็นว่า การที่เราขยายออกเป็น ๒ ชั่วโมงนั้นจะเป็นโทษแก่ผู้สมัครที่บริสุทธิ์และสุจริตด้วย เพราะเหตุนี้ครับ เพราะว่าคนที่ผู้ใดจะโฆษณากล่าวร้ายป้ายสีโดยไม่มีความจริงกันนั้นเขาไม่ได้คำนึงถึงกฎหมาย ถ้าจะมีการโฆษณาที่ใช้ไปปลิวเดือนอย่างที่เคยโดน ๆ กันมาแล้ว หรือว่าใช้บุคคลซึ่งไม่สามารถที่จะไปขังได้

ว่าคนนั้นคนนี้เป็นคนกระทำผิด เพราะฉะนั้นผู้ที่สมัครซึ่งเป็นคนสุจริตจะต้องใช้เวลาจนถึงที่สุดที่จะต้องไปแก้ตัวที่ถูกล่ามร้ายป้ายสีมา กระผมเห็นว่าไม่จำเป็นที่เราจะมาเพิ่มอีก ๒ ชั่วโมงนั้น จะเป็นประโยชน์อะไรขึ้นมา นอกจากปัญหาต่าง ๆ จะเกิดขึ้นอีกด้วย ความจริง ๒ ชั่วโมงนี้จะว่าไม่มีประโยชน์เสียเลยก็ไม่จริงทีเดียว เขาอาจจะใช้การโฆษณาในโรงภาพยนตร์ซึ่งเจียบ ๆ ไม่ได้ไปก่อฉิวแซนให้กับใคร ซึ่งในคำก่อนวันเลือกตั้ง อันนี้ก็เป็นที่คร่ำครวญที่มีคุณค่าในการที่จะให้ราษฎรใช้สิทธิในการเลือกตั้งของตนมากยิ่งขึ้น กระผมเห็นว่าทั้ง ๒ อย่าง เก่าจะเป็นประโยชน์ และในมาตรา ๑๒ นี้ น่าจะคงไว้ความร่างของรัฐบาล เฉพาะวรรคหนึ่ง ขอพระคุณครับ

นายวินัย ทองลงยา : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอทบทวนในบรรทัดแรกของมาตรา ๑๒ เสียก่อน เมื่อก่อนประธานคณะกรรมการบอกว่าได้แก้ไขแล้ว เป็นว่า "นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาของวันสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้ง" อย่างนั้นใช่หรือไม่ครับ ท่านประธานคณะกรรมการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎรแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านกรรมการชี้แจงข้อนี้สักนิดหนึ่งก่อน

นายวินัย ทองลงยา : กระผมขอทราบข้อนี้ก่อน

นายคำรง สุนทรสารทูล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานครับ ถูกต้องแล้วอย่างที่ท่านสมาชิกได้กรุณาถามข้อความจะเป็นว่า "นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาของวันสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้ง" ขอขอบคุณครับ

นายวินัย ทองลงยา : ขอพระคุณครับ ที่นี้กระผมอยากจะอภิปรายต่อไปว่าเราอย่าไปโทษคณะกรรมการเลย ในการที่แก้ไขผิดไปจากร่างของรัฐบาล อย่าไปโทษท่านเลย เพราะว่าในกรณีที่คณะกรรมการแก้ไขกฎหมายใดผิดพลาดไปจากร่างของรัฐบาลนั้น ถ้ารัฐบาลได้มานั่งอยู่ในที่ประชุมด้วย และไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการ รัฐบาลจะแถลงชี้แจงต่อที่ประชุมสภาทันที ผลก็ปรากฏว่าสภา

ยอมตามที่รัฐบาลแถลง ตัวอย่างเห็นได้จากมาตรา ๑๐ เมื่อวานนี้ รัฐบาลใจที่
 ร่างอย่าง เติมของพระราชบัญญัติการ เลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๑๑ แก้ไข ๒๕๑๑ ห้ามไม่ให้
 นำมาตรา ๖ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความสะอาดมาใช้ รัฐบาล
 ก็นั่งอยู่ ท่านก็ไม่ได้ออกขึ้นแถลงชี้แจงว่าที่คณะกรรมการแก้ตรงกันข้ามกับร่างของ
 รัฐบาลนั้น รัฐบาลไม่เห็นด้วย ผลจึงปรากฏว่าสภาเห็นด้วยตามที่คณะกรรมการแก้
 เพราะฉะนั้นร่างมาตรานี้ถ้าจะไม่เอาเวลา ๖ ชั่วโมง เช่นว่านี้จะก็ กระผมว่าอย่า
 ไปโทษคณะกรรมการ เลย รอทั้งรัฐบาลท่านจะว่าอย่างไร เสียก่อน ถ้าท่านไม่ว่า
 อย่างไรก็หมายความว่า เขาหลักภาษิตาตินอันนี้ละครับที่ทำให้ไทยเราแตกคือ เขาพระวิหาร
 คุยบพทานิพอนี่ขอเกี่ยวแท้ ๆ เลย เพราะฉะนั้นนี่ถ้าหากว่ารัฐบาลท่านไม่ชี้แจง
 อย่างไรว่าที่คณะกรรมการแก้ไม่เห็นด้วย และก็หมายความว่าท่านเห็นด้วย
 เพราะฉะนั้นกระผมว่าอย่าไปโทษคณะกรรมการ เลยครับ

ประธานสภาที่บัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ผมขอ
 กราบเรียนทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกสักหน่อยก่อนนะครับว่า ความปกติในการ
 พิจารณาร่างกฎหมายในวาระที่ ๒ นี้ เป็นเรื่องระหว่างสมาชิกกับคณะกรรมการ
 โดยเฉพาะ รัฐบาลไม่เกี่ยว แต่ว่าเท่าที่เรารอฟังความคิดเห็นของท่านใน
 โอกาสอื่น ๆ ที่แล้วมาก็เพื่อที่จะประกบข้อพิจารณาของท่านสมาชิกเท่านั้นเอง ไม่ได้
 หวังว่าจะให้มีเอ็นชู (Enshu) อะไรต่อท่านสมาชิกหรือครับ เพราะในวาระที่ ๒
 นี้เป็นเรื่องระหว่างคณะกรรมการกับสมาชิก มีท่านผู้ใดจะอภิปราย คุณแรมครับ

นางแรม พรหมโมเขต บุญประสพ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับ
 มาตรา ๑๒ นี้ ก็ฉันใคร่ขอสนับสนุนท่านกรรมการที่ได้กรุณาแก้ไขให้เป็นเวลาตั้ง
 ๔.๐๐ นาทีก็ว่า แต่ความจริงนั้น ก็ฉันได้ทราบว่าท่านสมาชิกก็มีเกียรติคุณหนึ่ง ขอ
 ประทานเอ่ยนาม คือพันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์ ได้ขอแปรญัตติไว้ว่า
 "ก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวัน" เสียด้วยซ้ำไป ซึ่งก็ฉันเห็นด้วยและก็ได้เข้าใจว่าท่านผู้แปรญัตติ

จะโค้งงอไว้ คิดฉันจึงจะได้มากถ้าอภิปรายหรือว่าสนับสนุนท่านผู้แปรญัตติขึ้น แต่ กระนั้นก็ต้องตามที่ท่านกรรมาธิการได้ให้เวลาตั้งแต่ ๑๕.๐๐ นาฬิกาก่อนวันเลือกตั้งนั้น เป็นการถูกต้องและเป็นถาวรน้อยไปชั่วช้า เพราะเหตุว่าในขณะที่มีการเลือกตั้งนั้น ท่านที่สมัครทั้งหลายก็ย่อมจะออกไปหาเสียง และไม่ใช่ว่าประชาชนจะตัดสินใจในเวลาที่ดีที่สุดท้าย เขาได้ตัดสินใจกันก่อนวันเลือกตั้งชั่วช้าไป ไม่จำเป็นอีกแล้วที่จะ มาโฆษณาหาเสียงอะไรกันอีก และก็ยิ่งกว่านั้นความที่ปรากฏในประมวลการที่ที่ฉันได้ ปฏิบัติมาได้ เห็นมาคืนก่อนวันเลือกตั้งในคืนวันนั้นจะมีการ เลี้ยง เหล้ากัน ทั้งโต๊ะกัน อย่าง เอิกเกริก เพราะไม่ได้ห้ามไว้ เมื่อเลี้ยงเหล้าเสร็จแล้วตลอดวง เอยก็รับตัว เขามาไร้สิทธิเลือกตั้ง อย่างนี้เป็นต้น ไม่ได้ทำให้ประชาชนมีความคิดของตนเอง นอกจากจะยอมมาให้ประชาชนทำในสิ่งซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นปัญหา ต่าง ๆ เหล่านี้ฉันจึงคิดว่าที่คณะกรรมการได้แก้ไขนั้นเป็นการถูกต้อง แล้วก็อยากจะ ขอให้เพิ่มไปชั่วช้าอย่างว่า "นับตั้งแต่เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกาของวันก่อนวันเลือกตั้ง จนถึงวันเลือกตั้งห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณา" แล้วก็ควรจะ เติมว่า "หรือทำสิ่งอื่นใด ไม่ว่าโดยวิธีใด อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง" คืออันนี้จะไม่ คุ้มครองในคืนวันนั้นก่อนที่มีการเลือกตั้ง จะส่งหวัคະແນหรือว่าผู้หาเสียงต่าง ๆ ไป เกาะประตูตามบ้านว่าให้เลือกคนนั้นเดอะคนนี้เดอะอาจจะ เป็นด้วยความจริงใจ หรือ เป็นลูกไม้มึงจะทำให้ประชาชนเมื่อหน้าก็โต เพราะฉะนั้นข้อความที่เขียนไว้นี้ยังไม่ ได้คุ้มครองถึงการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างที่คุณกรรมาธิการเขียนนี้ เพราะในคืนวันนั้น เองเป็นคืนสุกคิม ซึ่งทุก ๆ คนอยากพยายามที่จะทำอะไร ความจริงนั้นอาจจะให้ เลือกนาย ก. แต่ทว่าคนของฝ่ายนาย ข. มาขอกว่าให้เลือกนาย ก. เดอะนะวันนี้ ประชาชนก็เมื่อนายว่าที่รุ่งนี้เราจะไปเลือกตั้งอยู่แล้ว รบกวนตลอดคืนเหล่านี้ก็ย่อม จะเห็นได้ว่าที่เขียนนี้ยังไม่คุ้มครอง คิดฉันก็ใครจะขอประทานได้โปรด เติมลงไปชั่วช้า เพราะว่าถึงหากจะไร้คอนเนรทักสุดท้ายว่า "หรือทำด้วยประการใดอันเป็นการ

รบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง" นั้นหมายความว่าในการเลือกตั้งนั้นเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรค แต่ทั้งนี้ด้วยอย่างที่คิดกันไว้ที่ประธานเสนอไม่ได้ เข้ากับข้อความที่ปรากฏนี้ เพราะฉะนั้นก็ขอประธานคณะกรรมการไต่ปรกพิจารณา โทษ ๆ จะทำก็ขอให้ทำให้สมบูรณ์แบบด้วย ขอขอบคุณค่ะ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อวานนี้กระผมก็ได้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับมาตรา ๖๒ นั้นหลายท่านในแง่ที่ว่าถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในกฎหมายนี้ เราจะเห็นได้คำที่ว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด" ความต่อเนื่องกัน "อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง" แล้วก็มาต่อคำว่า "หรือทำด้วยประการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง" อันนี้กระผมขอเอ่ยนามคือ พลโท กานต์ ที่ได้ตั้งข้อสังเกตไว้ว่า การโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใดรวมทั้งการใช้เครื่องกระจายเสียง การใช้แผ่นปลิว โปสเตอร์ และการโฆษณาต่าง ๆ ที่ได้ติดเอาไว้แล้ว จะต้องให้ผู้สมัครไปรื้อป้ายนั้นลงมา หรือว่าจะต้องไปจำกัดพวกแผ่นปลิว หรือว่าโปสเตอร์นั้นลงหมดหรืออย่างไร เพราะฉะนั้นถ้อยคำในกฎหมายที่เขียนไว้นี้อาจจะเกิดเป็นโทษขึ้นได้ กระผมเห็นด้วยว่าเราจะกำหนดเวลาเท่าไร เพราะว่าในการหาเสียงนี้ก็เคยมีการใช้เล่นเหลี่ยมอะไรต่าง ๆ มาแล้ว ถึงแม้จะห้ามไม่ได้ แต่ถ้าจะกำหนดไว้ในกฎหมายนี้ กระผมก็คิดว่าถ้าหากเราจะใช้คำว่า "ไม่ว่าโดยวิธีใด" คณะกรรมการจะแก้ไขถ้อยคำนี้อย่างไร เพื่อที่จะให้รัดกุม และให้กฎหมายนี้เกิดประโยชน์มีประสิทธิภาพใช้ได้ กระผมขอขอบคุณครับ

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรวงษ์ : ท่านประธานที่เคารพ โดยความเคารพอย่างยิ่งที่ท่านประธานให้คำแนะนำเมื่อก่อนว่า การพิจารณาในวาระ ๒ นั้นเป็นเรื่องของคณะกรรมการกับสมาชิก ไม่เกี่ยวกับรัฐบาล แต่ในกรณีอีกอย่างหนึ่งอยากจะกราบเรียนว่ารัฐบาล เป็นผู้นำเอากฎหมายที่เราลงมติกันไปปฏิบัติ

LIART

กระผมก็ยังอยากจะเห็นว่ารัฐบาลท่านมีความเห็นอย่างไร จะได้เป็นแนวทาง เพราะ
ว่าพิจารณากันมาทุกกันมา ๒ ครั้ง ๓ ครั้งแล้ว ควรจะผ่านไปได้ ถ้าฟังความเห็นของ
ท่านผู้นำเอากฎหมายฉบับนี้ไปปฏิบัติว่าอย่างไร เราจะได้มีการพิจารณาได้ถูกต้อง -
ขอพระคุณครับ

นายเหม สุไลมาน : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เหม สุไลมาน
กระผมขออนุญาตใจข้อความในมาตรา ๑๒ นี้เล็กน้อย คือกระผมขออนุญาตใจตรงที่ว่า "ห้าม
มิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ" ข้อความตอนหนึ่งที่กระผมขออนุญาตใจไม่ทราบ
ว่าความมุ่งหมายของคณะกรรมการที่ได้ไปศึกษาร่างเดิมของรัฐบาลมีจุดประสงค์เช่นใด
เพราะถ้าตามข้อความนี้ "ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ" นี้ คำว่า
"โฆษณา" ถ้าพิจารณาตามกฎหมายอาญา ไปสเถอร์ที่ปักก่อนหน้าวันเลือกตั้ง เป็นเงื่อนไข
อย่างที่ท่านสมาชิกซึ่งนั่งลงไป เมื่อกันก็อภิปรายไปแล้วว่า ต้องฉีกทั้งหมด เพราะว่า
การโฆษณาไม่จำเป็นต้องโฆษณาโดย เครื่องขยายเสียงหรือโดยมีประกาศไปสเถอร์
ที่เห็นความเห็นของกระผมเพื่อที่จะให้สมบูรณ์เห็นว่าควรจะใช้ตามร่างเดิมของรัฐบาลคือ
เขียนว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณา" ถ้าเราจะจริงจะโฆษณาโดย เครื่องขยายเสียงก็
เขียนให้ชัดเจนไปเลยครับ "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาโดยใช้ เครื่องขยายเสียง" ก็
จะไม่คลุมเครือ

อีกประการหนึ่ง ตามข้อเท็จจริงของการหาเสียงการเลือกตั้งนี้ ส่วน
มากจะใช้วิธีที่เขาเรียกว่า น็อคยอกสุดท้าย คือหลังจาก ๒ โมง เย็นของวันสุดท้ายก่อนวัน
เลือกตั้ง เขาจะไม่หาเสียงโดย เครื่องขยายเสียงหรือว่าโฆษณา ส่วนมากจะเดินไป
ตามบ้านวังยักของชาวหรือว่าวังแจกซีใดอะไร เหล่านี้ หรือว่าปลาทูเค็ม เพราะฉะนั้น
ถ้าหากว่าจะให้กฎหมายนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นก็น่าจะเขียนว่า "ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณา
โดยใช้ เครื่องขยายเสียงหรือกระทำการโดยวิธีใด ๆ อันเป็นคุณหรือโทษ" กระผมขอ
ชี้แจงเท่านั้นครับ ขอขอบคุณ

LIRT

นายชนะ รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ทราบ
เจตนารมณ์ของคณะกรรมการว่าที่แก้มาตรา ๑๒ ไปเป็นอย่างไร เพราะเกรงใน
ประเด็นที่จะมีการ ซัพพอร์ตทาสค์ (Suffer task) ก็ระหว่างผู้สมัคร แต่
อย่างไรก็ตามสิ่งที่คณะกรรมการได้หยิบยกขึ้นมาถึง เรื่องที่บอกว่าผู้สมัครคนนั้นตาย-
คนนั้นตายอะไรนั้น นั้นไม่ใช่การโฆษณาชวนเชื่อที่ท่าน นั้นคือการสร้างสถานการณ์ใน
รูปแบบของข่าวลือ เพื่อให้ประจักษ์ใช้เวลาน้อยลง กระผมคิดว่าแนวความคิดของท่าน
สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ สุธรรม วรวิเชียรพงษ์ แล้วกระผมก็อยากจะขอประธาน
อนุชากทำประธานที่จะให้ท่านรองนายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นตัวแทนของรัฐบาลแล้วท่านได้
แถลง เกี่ยวกับกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอเข้ามาหลายครั้ง กระผมจึงขอกราบเรียนท่าน
ประธานผ่านไปสู่ท่านรองนายก ฯ เพื่อให้ท่านแถลง ถึงแม้กระผมจะไม่มีสิทธิก็ตาม
ขอขอบคุณครับ

นายสมภพ โทษะภักดิ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่
เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ สำหรับหลักการในมาตรา ๑๒ ที่รัฐบาลเสนอนั้นก็
เป็นหลักการที่เคยมีอยู่แล้วในกฎหมายปี ๒๕๕๑ กระผมใคร่ขอประธานทราบเรียนถึง
เจตนารมณ์ของมาตราที่ว่า เจตนารมณ์ของมาตราหมายถึงการกระทำให้ปรากฏแก่
ประชาชน อย่าง เช่นการปราศรัยโดยไม่ว่าจะใช้ เครื่องขยายเสียงไม่ว่าการโคหรือใช้
เครื่องขยายเสียงอื่นเป็นคู่หรือ เป็นประโยชน์ คือหมายความว่า ไปรบกวนกัน
(Propaganda) ตัวเองหรือโจมตีฝ่ายตรงข้ามหรือทำเสียงอื่นใดก็สุดแล้วแต่ เป็น
คุณเป็นโทษ นี่เขาห้ามและในวันเลือกตั้งนั้นเองก็ห้ามมิให้ใช้ เครื่องขยายเสียงทำเสียง
รบกวนอะไรต่าง ๆ อันนี้จะเป็นอุปสรรคต่อการเลือกตั้งในวันนั้น นี่เป็นเจตนารมณ์
ของกฎหมายฉบับนี้ ส่วนวรรคสอง เป็นเรื่องประกาศที่ติดอยู่แล้ว แม้ฉลิวประกาศหรือ
อะไรต่าง ๆ ที่ติดอยู่แล้วในที่เลือกตั้ง หลักการนี้สืบเนื่องมาจากหลักกฎหมายเก่าที่ว่า
เมื่อหน่วยลงคะแนนหรือที่เลือกตั้งนั้นในปริมาตร ๓๐ เมตร จะมีแผ่นใบปลิวโฆษณา

ของใครไม่ได้เลย เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการตรวจคะแนนจะต้อง
ทำลายฉีกเสีย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ไปลงคะแนนเสียงนั้นเองไม่รู้สึกสะทกใจว่าควรจะต้องให้
ใครหรือมีสิ่งใดในแนวข้องใจ นี่เป็นหลักการที่เป็นอยู่แล้วในปัจจุบัน ทั้งนี้เมื่อร่างนี้เข้า
มาสู่คณะกรรมการก็ได้เพิ่มหลักการใหม่อยู่ ๒ ประการ

ประการแรก การขยายเวลา ในเรื่องการขยายเวลานั้นทางบ้าน
รัฐบาลก็พิจารณาเหมือนกันอยู่มาก เหมือนกันว่าสมควรหรือไม่ เพราะได้เข้าใจถึงเจตนาที่
ว่าถ้าหากจะขยายการกระทำการโฆษณาหรือขยายเสียงก่อนวันเลือกตั้งไปอีก ๑ วัน
ในเรื่องหลักการแล้วก็เป็นสิ่งที่ก็ที่จะทำให้ประชาชนนั่นเองได้มีโอกาสตัดสินใจ ไม่ถูก
โน้มน้าวหรือจูงใจด้วยการโฆษณาหาเสียง แต่โดยที่เป็นหลักการใหม่ทางรัฐบาลเอง
ไม่แน่ใจว่าการขยายเวลานั้นจะเป็นการเหมาะสมหรือไม่ รัฐบาลจึงได้คงไว้ตาม
หลักการเดิมที่เคยมีอยู่แล้ว คือเอาเฉพาะในวันเลือกตั้ง แต่ถ้าหากว่าสภานี้มีความ
คิดเห็นว่าควรจะได้ปรับปรุงให้ขยายออกไปอีก ๑ วัน ในเรื่องนี้รัฐบาลไม่ขัดข้อง
เพราะถือว่าเป็นเรื่องวิธีการ สุกแล้วแต่สภา สมาชิกเสียงข้างมากท่านจะเห็นอย่างไร
แต่ก็ใคร่ขอประธานเสนอว่า ถ้าจะใช้คำว่า "ตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาของวัน
ก่อนวันเลือกตั้ง" อยากจะขอให้ใช้คำว่า "ของวันเลือกตั้งหนึ่งวัน" ก็ควรจะใช้คำว่า
ว่า "วันสุดท้าย" เพราะในการร่างกฎหมายถ้าใช้คำว่า "สุดท้าย" แล้วไม่รู้ว่าจะ
วันเริ่มต้นอยู่ตรงไหน เมื่อจะมีคำว่า "สุดท้าย" ก็ต้องมีวันเริ่มต้น แต่ถ้าจะใช้คำว่า
"ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวัน" ก็ถือว่าเอาวันเลือกตั้งเป็นหลัก แล้วก่อน ๑ วัน
ก็คือก่อนวันเลือกตั้ง ๑ วัน อันนี้ความหมายในการร่างก็จะถูกต้องกว่า

ทั้งส่วนที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่ง เป็นห่วงคำว่า "โฆษณาไม่ว่าโดย
วิธีใด ๆ" อย่างเช่นประกาศหรือแบบปลิวที่ติดอยู่กัน เป็นคุณเป็นโทษจะทำอย่างไร คำว่า
ว่า "ผู้ใดทำการโฆษณา" ก็หมายความว่า ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ นาฬิกาของวันก่อนวันเลือกตั้ง
ถึง จนถึงวันเลือกตั้งนั้นจะไปปราศรัยจะไปปิดโปสเตอร์อะไรไม่ได้ทั้งสิ้น ความหมาย

เป็นอย่างนั้น ส่วนใบปลิวที่ปักอยู่แล้วก่อน ๆ วันเลือกตั้งหรือตั้งแต่ ๔.๐๐ นาฬิกา ก็เป็นหน้าที่ของพนักงานผู้กำเนิการเลือกตั้ง คณะกรรมการตรวจคะแนน เจ้าหน้าที่อะไรต่าง ๆ จะต้องช่วยกันทำลายหรือเอาอะไรไปปักไม่เห็น ในหลักการแล้ว หมายความว่าพรรคหนึ่งห้ามการกระทำ แต่ในร่าง ของรัฐบาลห้ามโฆษณาห้ามใช้เครื่องขยายเสียง ห้ามปราศรัย แต่หากเป็นการหาเสียงทั่วคอกัวไปตามบ้านอะไรต่าง ๆ ไม่อยู่ในข่ายหลักการเดิมของรัฐบาล แต่คณะกรรมการขยายหลักการนั้นห่างออกไป คือทุกสิ่งทุกอย่างต้องสงบ ทำอะไรกันไม่ได้หมด อันนี้ก็ เป็นอีกหลักการหนึ่ง เป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลก็ไม่ขัดข้อง เพราะถือว่าเป็นเรื่องที่มีความมุ่งหมายที่ดี เป็นวิธีการใหม่ ซึ่งรัฐบาลก็อยากจะขอฟังความคิดเห็นจากสภา มีความคิดเห็นอย่างไรก็สุดแล้วแต่ สภา ที่ประธานกรรมาธิการเรียนมาคือแนวความคิดเห็นของรัฐบาล

นายชูวงศ์ ฉายะบุตร : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมอยาก กรรมาธิการเรียนเป็นข้อสังเกตุ ๒ - ๓ ประการ ในมาตรา ๑๒ กระผมไปอยู่ต่างประเทศ ได้เคยดูการเลือกตั้ง ของอังกฤษและอเมริกาเราก็ไม่เห็นว่าเป็นวันก่อนวันเลือกตั้งจะมีการกำหนดในด้านที่เกี่ยวกับการห้ามโฆษณาหรือการอะไรต่าง ๆ แล้วปรากฏว่าในวันก่อนวันเลือกตั้งก็มักจะมีการใช้พวกสื่อสารโทรคมนาคมต่าง ๆ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคคลไปลงคะแนนเสียง กระผมคิดว่าสำหรับในประเทศไทยของ เรานั้นสิ่งที่น่าเป็นห่วงที่สุดขณะนี้คือผู้ที่ไปลงคะแนนเสียง สำหรับการเลือกตั้งที่ผ่านมาในหลาย ๆ ครั้ง ปกติกระผมมีความเข้าใจว่าโดยเนื้อแท้ประชาชนที่จะไปลงคะแนนเสียงก็โดยการที่มีการกระตุ้นให้ไปลงคะแนนเสียง เป็น สำคัญเป็นพื้นฐาน ปกติถ้าอยู่เฉย ๆ ประชาชนไม่ได้รับการแจ้งให้ทราบไม่ได้รับการกระตุ้นไม่ว่าโดยวิธีทางหนึ่งทางใดแล้ว ก็อาจจะไม่ไปลงคะแนนเสียง เพราะอยู่บ้านขอมจะสบายกว่า สติในการลงคะแนนเสียงของ เราอยู่ในเกณฑ์ซึ่งกระผมคิดว่าไม่สูง เป็นที่น่าพอใจนัก เพราะฉะนั้น ประเด็นของมาตรา ๑๒ การที่กำหนดให้ก่อนวันเลือกตั้งมีการงดการโฆษณาต่าง ๆ ใน

LIART

กระดุมก็ เป็นห่วง ในความเป็นประชาธิปไตย เกี่ยวกับการ เลือกตั้ง ของ เรว่า จะทำให้ เกิดความเฉื่อยชาในวันเลือกตั้ง และสถิติในการลงคะแนนเสียงอาจจะลดลงไป เป็นอย่างมาก อันนี้เป็นข้อสัง เกตประการที่ ๑ ที่กระดุมอยากกราบเรียน

ประการที่ ๒ ซึ่งกระดุมอยากกราบเรียนนั่นคือว่า ตามที่ ฯพณฯ รอง นายกรัฐมนตรี ได้ชี้แจงต่อสภาแล้วว่าข้อความในร่างซึ่งคณะกรรมการได้เพิ่มเติมแก้ไขใหม่ นั้นเป็นการที่ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายก็ดี ก็เป็นเรื่องที่ยากมาก ตาม มาตรา ๑๒ ซึ่งเป็นร่างของรัฐบาลนั้น กระดุมคิดว่า เป็นการ เติบสายกลางซึ่งน่าจะปฏิบัติ ได้

สำหรับข้อสัง เกตประการที่ ๓ ที่กระดุมอยากกราบเรียนก็คือว่า สำหรับ มาตรา ๑๒ นี้ สิ่งที่น่าจะพิจารณาอย่างยิ่งก็คือว่าจะหวังผลในทางปฏิบัติได้มากน้อย - เพียงใด สำหรับในการ เลือกตั้งนั้นกระดุมอยากกราบเรียนเป็น ๒ กรณีด้วยกัน คือ ในวันเลือกตั้งและก่อนวันเลือกตั้งซึ่งจะดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่ได้ร่างมา แล้ว สำหรับร่างพระราชบัญญัติการ เลือกตั้งฉบับนี้ทั้งที่กระดุมได้เคยกราบเรียน ใน วาระแรกแล้วว่าจะมีข้อความที่เป็นเรื่องลำบากในการปฏิบัติอย่างยิ่ง กระดุมไม่ได้ หมายความว่า จะปฏิบัติไม่ได้ แต่ว่าผลของการที่ปฏิบัตินั้น ในวันเลือกตั้งปกติกำลัง เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ เราระดมมาพร้อมสรรพทั้งหลายค้ำค้ำด้วยกัน ทางด้านฝ่ายปกครอง ฝ่ายประชาชนรวมทั้งกำลังตำรวจการรักษาความสงบในวันเลือกตั้ง ก็ต้องใช้กำลังคน จำนวนมาก กรมการตรวจคะแนนต่าง ๆ เพราะฉะนั้นบทบัญญัติหลายมาตรา ซึ่ง กระดุมคิดว่า น่าจะลำบาก ในการปฏิบัติ ฉะนั้นในวันเลือกตั้งการที่จะให้ผลในทางปฏิบัติ ตามกฎหมายนั้นเป็นไปได้หรือไม่เพียงใด ก็เป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง นอกจากนั้นแล้วใน กรณีที่ ๒ ที่ว่าก่อนวันเลือกตั้ง ๑ วันซึ่งกระดุมอยากจะกราบเรียนว่า ในกรณีที่มีการ กระทำความผิดเกิดขึ้น การที่จะเอ็นฟอร์ซ (Enforce) ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ในทางจิตวิทยา ในทางข้อเท็จจริงแล้วจะทำได้อย่างไร สิ่งที่จะทำได้คือพยายามที่จะ

ประนีประนอมก่อให้เกิดความสงบเพื่อให้ในวันเลือกตั้งนั้นสามารถดำเนินการเลือกตั้ง โดยความสงบเรียบร้อยได้ เพราะฉะนั้นบทบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นทางไม่ส่งเสริมในการเลือกตั้งในวันเลือกตั้งก็เป็นข้อที่น่าพิจารณาอย่างยิ่ง กระผมขอกราบเรียนเป็นข้อสังเกตรับ

นายเจริญ ช่างเกียรติ : ท่านประธานที่เคารพ สำหรับผมนั้นมีความเห็นว่าตามที่ท่านประธานคณะกรรมการไต่ถามศาลไว้ตั้งแต่แรก เกรงว่าทางสมาชิกจะไม่เข้าใจแล้วก็ที่ทักท้วงอะไรไปนั้นเป็นเรื่องที่เกรงว่าจะปฏิบัติไม่ได้ แต่สำหรับผมเองแล้วมีความรู้สึกว่าคุณมาตรา ๑๒ นั้น ผมเกรงว่าจะปฏิบัติได้แล้วก็จะเกิดความเสียหายขึ้น ความร่างของรัฐบาลกรณีที่ท่านรองนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงไปแล้ว ก็คือว่าห้ามการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครแล้วก็ห้ามการโฆษณาโดยใช้เสียง แต่ที่คณะกรรมการแก้ไขนั้นต้องหยุดหมกก่อนเวลาเลือกตั้ง ๖ ชั่วโมงต้องหยุดหมกทำอะไรไม่ได้เลย ทั้งนี้เรื่องความผิดที่ปรากฏตามมาตรา ๑๒ นั้น ผมจะเรียนแยกอย่างนี้ ถ้าผู้สมัครหาเสียงไปทุกซักชวนเองผิดครับ คติกระทรวง ๖ เดือน ถ้าพรรคพวกหรือหัวหน้าคณะไปโฆษณาไปหาเสียงก็ผิดอีก ทั้งนี้ข้อที่ผมเป็นห่วงคือประชาชนในวันเลือกตั้งหรือก่อนวันเลือกตั้งวันที่ใกล้เคียงเขาต้องหยุดกัน คนไหนคิดว่าใครอย่างไร ควรจะไปลงคะแนนให้ใครอย่างนี้ คติกระทรวงอีก ผมห่วงในข้อนี้ ในแง่ที่ว่าถ้าปฏิบัติได้แล้วจะเกิดความเสียหาย

อีกข้อหนึ่งก็คือว่า ในเรื่องการโฆษณาหาเสียง เป็นหัวใจแล้ว ก็เป็นประเด็นสำคัญในการเลือกตั้ง ทั้งนี้ในวันเลือกตั้งและวันที่ใกล้วันเลือกตั้ง จะไปห้ามไม่ให้เขากระตุกกระคิกอะไรเลยทำอะไรก็ไม่ได้ ย่อมว่าเป็นเรื่องแปลกนะครับ แล้วก็คิดว่าจะเกิดผลเสียหายกว่าผลดี ในแง่ที่คณะกรรมการชี้แจง เมื่อวานนี้กับบอกว่าเป็นเรื่องชั้นเชิง เล่ห์เหลี่ยมของผู้สมัครคู่แข่งที่จะโจมตีกันเองนั่นเอง การเลือกตั้งในเมืองไทย ชั้นเชิงและเล่ห์เหลี่ยมของผู้สมัครนั้นมีรอยแปดพันประการ เรานักโดย

LIRT

กฎหมายไม่ได้ กำหนดอย่างไรก็ไม่ได้ แล้วกำหนดไปทำไม ทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้มีสิทธิแก่ประชาชนทั่วไป ซึ่ง เขาก็มีสิทธิในการ เลือกตั้ง ในที่นั้นมันก็ไม่มีปรากฏอะไรที่ชี้แจงว่าให้ประชาชนหยุ่กตั้งสดีอารมณเสีย ๒ ชั่วโมงก่อนนะ ต้องหยุ่กทุกอย่างหมกคง เป็นไปไม่ได้ เขาว่า เขาจะ เลือกใคร เขารู้มาก่อนแล้ว ไม่ต้องหยุ่ก เขาก็ทราบ เพราะฉะนั้นความร่าง ของคณะกรรมการมคิการมคิการจะ เกิดผล เสียหายมากกว่า แล้ว เสียหายมากด้วย ผมอยากจะเป็นไปคามร่างที่รัฐบาล เสนอไว้ เติมขอขอบคุณครับ

นายอชุต วิจิตรเจริญ (กรรมาชิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกับร่างที่คณะกรรมการได้แก้ไขใหม่ ๒ ท่านได้ยก เหตุผลขึ้นมา ซึ่งกระผมคิดว่าน่าที่จะต้องมี การแก้ไขแจ่งคำที่ท่านได้อภิปรายมาเป็นเหตุผล ซึ่งท่านเห็นว่าไม่สมควรที่จะถือตามร่าง ของคณะกรรมการ สมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวว่าท่านเอง ได้เคยเห็นการ เลือกตั้งทั้งในอังกฤษและอเมริกา ก็ไม่เห็นว่าเขา มีข้อจำกัดข้อห้ามอย่างนี้ แล้วก็ในคืนก่อนวัน เลือกตั้ง เขาก็หาเสียงกัน อย่างในสหรัฐอเมริกาและในอังกฤษ หรือประเทศซึ่งประชาธิปไตยได้ปลูกฝัง รากมันคงแล้ว ที่ทำ เช่นนั้นก็ เป็นสิ่งที่ถูกต้องและสมควรจะกระทำ ถ้าประเทศไทยอยู่ในภาวะ เช่นนั้น กระผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่งที่ว่าควรจะให้มีการหาเสียง เลือกตั้งจนกระทั่งถึงก่อนเวลาเลือกตั้ง คือห้ามเฉพาะในวันทำการ เลือกตั้ง เท่านั้นอย่าง เติม แต่ความเป็นจริง ในบ้านเราไม่ได้ เป็นเช่นนั้น เพราะฉะนั้นเราจะเอาภาวะซึ่งใช้กันอยู่ในสหรัฐอเมริกา ในอังกฤษ หรือในยุโรปตะวันตกมาใช้กับประเทศไทยนั้น กระผมเชื่อว่าถ้า ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ไตร่ตรองดูก็จะ เห็นว่าเป็นภาวะที่เราไม่ควรจะมาถืออย่างนั้น มันก็ถ้าหากว่าจะลองมาคิดกันดูว่าจะหาวิธีที่จะให้ความเป็นธรรมในการ เลือกตั้งได้ เป็นไปด้วยก็ เราก็ที่น่าที่จะลองกระทำดู ท่านสมาชิกท่านนั้นยัง ได้กล่าวต่อไปอีกว่า ถ้าหากเราจำกัดเวลาของการหาเสียงไว้ ตั้งที่เป็นไป ในร่าง ของคณะกรรมการ

ท่านรู้สึกหรือท่านเกรงว่าประชาธิปไตยจะมีน้อยไป เพราะเป็นการจำกัดระยะเวลาของการหาเสียง ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ความเป็นประชาธิปไตยไม่ได้อยู่ที่ว่าจะทำการหาเสียงได้เพิ่มขึ้นอีก ๒ ชั่วโมง ตรงกันข้ามครับ ถ้า ๒ ชั่วโมงก่อนหน้าวันเลือกตั้งนั้น ถ้าหากว่ามีการหาเสียงหรือมีการโฆษณาอันเป็นไปในลักษณะซึ่งจมน้ำให้ผู้ที่มิใช่สิทธิออกเสียงเลือกตั้งได้ใช้สิทธิของเขาโดยสุจริตโดยบริสุทธิ์ และเกิดความไม่ยุติธรรมแก่บรรดาผู้สมัครเลือกตั้งด้วยกัน อันนี้ครับเป็นข้อที่เราทั้งหลายควรจะเป็นห่วงว่าอันนั้นเป็นอุปสรรคและเป็นการไม่เกื้อกูล เป็นการที่จะมาบ่อนทำลายประชาธิปไตยซึ่งเราพยายามจะปลูกฝังในบ้านของเรา เพราะฉะนั้นข้อที่เราจะต้องคำนึงก็คือว่าความเป็นจริงนั้นในระยะเวลา ๒ ชั่วโมงก่อนเลือกตั้ง คือเริ่มตั้งแต่ประมาณพระอาทิตย์ตกดินไปนั้น ได้มีกิจกรรมเท่าที่แล้ວมาในอดีตในเชิงของการหาเสียงในเชิงของการที่จะให้ตนเองได้เปรียบในการเลือกตั้ง ได้กระทำการอันใดไปแล้วบ้าง ซึ่งเรานำมาเป็นบทเรียนแล้วก็แก้ไขได้ ประสบการณ์จากท่านที่ได้มีส่วนในการเลือกตั้งหลายท่าน ตลอดจนกระทั่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งคือคุณแรมก็บอกเล่าขึ้นว่า มีการเลี้ยงกันตลอดคืน และนี่กระผมเองก็ได้เห็นมาเช่นนั้นในฐานะที่เป็นผู้สังเกตการณ์อยู่ ก็เลี้ยงกันจนกระทั่งถึงเวลาตอนเช้าก็พากันไปลงคะแนน อย่างนี้หรือครับ เราจะเรียกว่าเป็นประชาธิปไตย ความเป็นประชาธิปไตยไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถิติของจำนวนผู้ซึ่งไปออกเสียงเลือกตั้งแค่เพียงอย่างเดียว สถิติในด้านมีการไปออกเสียงโดยมีการจัดสรรกันไปลาหากันไป หรือไปออกเสียงโดยสิ้นบนด้วยการจ้างวานการบังคับ สิ่งเหล่านั้นไม่เป็นประชาธิปไตย ถ้าออกเสียงโดยบริสุทธิ์ใจแท้เป็น กระผมจึงคิดว่าเป็นสิ่งที่เราน่าจะต้องคำนึง เป็นอันมาก อย่าเอาประสบการณ์ของต่างประเทศซึ่งเป็นประชาธิปไตยอย่างแน่นอนแท้จริงแล้ວมาเทียบแล้ว เราจะต้องปฏิบัติตามกัน จึงจะเป็นประชาธิปไตย ความจริงตรงกันข้าม

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติอีกท่านหนึ่ง ได้กล่าวว่า ถ้าหากเราไปกำหนดเวลา

LIRT

แล้ว ความเป็นธรรมจะไม่มี เพราะเหตุว่าการเลือกตั้งนี้ควรจะปล่อยให้เขาหาเสียงจนกระทั่งวาระสุดท้าย ระยะเวลา ๒ ชั่วโมงก่อนวันเลือกตั้งนั้น ถ้าเราจำกัดแล้วก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมในแง่ที่ว่าไม่มีการซื้อเสียง หรือป้องกันคัดการหาเสียงในลักษณะซึ่งไม่เป็นธรรม เรายังเขาเปรียบ ใช้เชิงไหวพริบหรือเป็นการจ้วงวาน หรือการเลียง ซึ่งไม่สมควรที่จะเป็นเช่นนั้น ถ้าเราจำกัดกันเสียได้ก็จะก่อให้เกิดความเป็นธรรมความยุติธรรมขึ้นแก่บรรดาผู้สมัคร ถ้าหากว่าผู้มีสิทธิออกเสียงโดยสุจริตใจช่วยตัวเองนั้นสมัครรับเป็นสิ่งที่เราควรสรรเสริญและก่อให้เกิดความเป็นธรรม และนั่นจะเป็นการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตย เพราะฉะนั้นการที่จะไปร่นระยะเวลาของการหาเสียงไปอีกเพียง ๒ ชั่วโมง ซึ่งสั้นไปกว่าเดิมที่เราเคยกำหนดไว้เฉพาะในวันเลือกตั้งเท่านั้น อันนี้เมื่อพิจารณาดูให้รอบคอบแล้ว จะเป็นการส่งเสริมระบอบการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมและส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยของเราให้ยิ่งร่าเริงเบิกบานที่เปี่ยมมาแล้ว น่าจะเป็นอย่างนั้น ขอบพระคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า วงศ์บางซวก เท่าที่ได้ฟังท่านสมาชิกอภิปรายแล้ว ข้าพเจ้า ร้องนายกรัฐมนตรีก็ได้แถลงชี้แจงมาและคณะกรรมการก็ได้แถลงชี้แจงมาก็มีเหตุผลใกล้เคียงกันมาก แต่ก็จะติดกันอยู่นิดเดียว ถ้าหากท่านกรรมการตั้งข้อความขึ้นข้อความเดียว คือตั้งคำถามว่า "ไม่ว่าโดยวิธีใด" ออก แล้วเราก็นำจับเอา "ห้ามไม่ให้ผู้ใดทำการโฆษณาอันเป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่ผู้สมัครพรรคการเมือง หรือทำร้ายประการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็นอุปสรรคแก่การเลือกตั้ง" อันนี้ยกมาอยู่ในวาระสุดท้ายแล้วก็คงจะเป็นอย่างที่คุณธรรมบัญญัติว่า คงจะไม่มีปัญหาอะไร ปัญหาที่จะหมดสิ้นไป ไม่เป็นการรบกวน ก็จะเข้าในเรื่องของร่างรัฐบาส หมายความว่าไม่ได้ไปรบกวน ไม่ได้ไปใช้เครื่องขยายเสียง ไม่ได้ไปโฆษณาไว้วางใจโครงการฯ ที่นี้สำหรับไปสเตอร์ที่ติดไว้กับรถไม่วิ่งเฉย ๆ อะไรทำนองนั้นก็ไม่ได้เป็นการรบกวน ก็วิ่งไปเฉย ๆ ถ้าเราตั้งข้อความ

"ไม่ว่าโดยวิธีใด" ออก กระทบอยากฝากคณะกรรมการและก็ยากจะรวมขอมว่า
 แก้อันนี้เสียทีเดียวคือตัดออกไปเสีย ร่างของคณะกรรมการก็ไม่มีอะไรกับร่างของ
 รัฐบาล และที่ ทนาย รองนายกรัฐมนตรีแถลงก็รู้สึกจะใกล้เคียง และก็ตรงกันไม่มีค
 ะไรกันมาก อันนี้ถ้ามาตกอยู่ในบรรทัดที่ ๔ เมื่อตกอยู่ในบรรทัดที่ ๔ ก็จะต้องว่ามา
 ตั้งแต่บรรทัดที่ ๑ ก็ไม่มีปัญหาอะไร จะตีความทางกฎหมายทางใดก็ไม่มีปัญหา ขอบ
 คุณครับ

นายไพโรจน์ ชัยนาม : ท่านประธานสภาที่เคารพ ที่กระผมขอ
 อภิปรายขึ้นมานี้ เพราะว่ามีความประสงค์ที่จะสนับสนุนความคิด เห็นของคณะกรรมการ
 กระผมขอความคิดเห็นใหม่ ๆ ที่นำมาใช้ในกฎหมายการเลือกตั้งนี้ เพราะว่ากฎหมาย
 การเลือกตั้งของ เราก่อนแก้ไขที่ เคยทำกันอย่าง ไรก็ตามอย่างนั้นไม่ได้มีการ
 เปลี่ยนแปลงอะไรเลย การ เปลี่ยนแปลงในคราวนี้ก็ไม่ใช่ว่าเปลี่ยนแปลงมากมายนัก
 แต่กระผมคิดว่าเป็นการ เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ในการที่จะให้ระยะเวลาหนึ่ง
 ยุติการโศกนาฏกรรมที่จะถึง เวลาเลือกตั้งจริง สิ่งเหล่านี้ในหลายประเทศ เขาทำกัน ถ้า
 จะอ้างว่าเป็นฝรั่งทำกระผมก็มีเหตุผลที่จะแก้เหมือนกัน ก็ที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้วิธี
 การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรอะไร เมื่อ ๕๐ - ๖๐ ปี หรือเมื่อ ๓๐ - ๔๐ ปีประเทศไทย
 เรามีหรือไม่การเลือกตั้งผู้แทนเราก็ไม่รู้จึ่กว่าเลือกตั้งกันอย่างจริงจัง เราได้นำวิธี
 การของฝรั่ง เข้ามาใช้ แต่เราก็แก้ไขให้เหมาะสมตามความเป็นไปของการเลือกตั้ง
 การกำหนดว่าในระยะ เวลาหนึ่งก่อนเลือกตั้งจะต้องยุติการโฆษณาอะไรต่าง ๆ นี้เป็น
 การทำให้บรรยากาศในการเลือกตั้ง เป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย กระผมยังรู้สึกว่า
 ที่ห้ามไว้มันยังน้อยไป ที่เห็นในต่างประเทศก็เอาละก็เป็นของฝรั่ง เขาก็ อย่างใน
 อิตาลีหรือในเบลเยี่ยมหรือในประเทศอื่น ๆ อีกหลายแห่ง เขาก็ ๔๘ ชั่วโมง กระผม
 เคยไปอยู่ไต้หวัน ประเทศ เหล่านั้นในเวลา เขามีการเลือกตั้งกัน กระผมคิดว่าทำไม
 วันนี้เงียบกริบกันไม่เห็นมีอะไรเลย เมื่อวานยังมีการโฆษณาเลย เขามองว่ากฎหมาย

เขาห้ามไว้แล้ว พวกนี้จะมีการเลือกตั้งแล้ววันนี้ก็หยุดกันเสียที กระทบที่ถามว่า แล้วเพื่อประโยชน์อะไร เขาบอกว่าเพื่อประโยชน์จะทำให้ได้ความรู้สึกว่าคนที่จะมาโหวตนั้นได้มีความแน่ใจได้คิดอะไรกันแทนที่จะมาฟังคำโฆษณาจนจนถึงนาทีสุดท้ายแล้ว เขาบอกว่าความเป็นจริงนั้นคนที่โหวต เขาแน่ใจมาแล้วตั้งแต่ก่อนวันเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นเมื่อใกล้กำหนดเวลาที่ไม่ควรจะมีอะไรที่มาทำจิตใจคนให้วอกแวก ให้เขาคังใจได้สำเร็จไป

อีกอย่างหนึ่งที่พูดกันว่า เรามีคนมาโหวตน้อยมาลงคะแนนเสียงน้อย ก็มีวิธีแก้ไข ๒ อย่าง อย่างที่ ๑ บังคับให้ออกเสียงเลือกตั้งเสีย แต่ในประเทศเราจะยังคงไม่ยอมรับกันเพราะว่าในต่างประเทศที่เขาบังคับให้มาออกเสียงเลือกตั้ง เขาบอกว่าคนที่มาออกเสียงเลือกตั้งนั้นรัฐบาลได้ให้สิทธิเต็มที่แล้ว ไม่ได้ห้ามอะไรที่เขาเรียกว่ายูนิเวอร์แซลซัฟเฟจ (universal - suffrage) ทุกคนออกเสียงได้ เขาให้อ่านใจเต็มที่แล้ว แล้วก็ไม่ต้องมาใช้ เพราะฉะนั้นเขาก็ต้องบังคับ และการบังคับก็อาจจะมีการลงโทษบ้างแต่ไม่รุนแรง ทั้งนี้ถ้าเราไม่ใช้วิธีบังคับ เราก็อาจจะทำได้หลายอย่างซึ่งทางฝ่ายบ้านเมืองหรือรัฐบาลอาจจะทำได้โดยให้ความสะดวกด้วยวิธีต่าง ๆ แก่ผู้ที่ไปทำการเลือกตั้ง และพรรคการเมืองผู้ซึ่งจัดการเลือกตั้งนั้น ผู้ซึ่งแนะนำมีคนของคนเข้าสมัครรับเลือกตั้งก็ต้องช่วยด้วย การหนุนให้คนไปเลือกตั้งมาก ๆ นั้นไม่ใช่รัฐบาลทำฝ่ายเดียว พรรคการเมืองต้องมีส่วนเกี่ยวข้องของค่ายที่จะตั้งไปอะไรทั้งหมดจะให้รัฐบาลทำทั้งนั้นไม่ได้ในประเทศประชาธิปไตย กระทบจึงคิดว่าในการเลือกตั้งที่เราเริ่มต้นเป็นครั้งแรกกำหนดระยะเวลาถึงจะไม่มากนักซึ่งความจริงกระทบก็ไม่พอใจอยากจะให้มากกว่านี้ จึงเห็นว่าเป็นความเหมาะสมแล้ว เราจะไม่คิดว่าเราเขาอย่างฝรั่งอะไรต่าง ๆ มาใช้ไม่ได้ กระทบก็ขอไว้ว่าถ้าเราจะคิดอย่างนั้นเราก็ไม่ต้องมีระบอบการเลือกตั้งผู้แทนซึ่งฝรั่ง เขาห้ามมาก่อนเรา ทางตะวันออกเพิ่งมีไม่มากนักเอง กระทบจึงเห็นว่าวิธีการต่าง ๆ ที่คณะกรรมการได้นำมาใช้เป็นวิธีการเหมาะสม

และน่าจะรับเอาวิธีการใหม่ ๆ ขึ้น ๆ มาใช้ต่อไป การนำวิธีใหม่ ๆ มาใช้ในครั้งแรกอาจจะไม่ดีอาจจะไม่เหมาะ แต่เมื่อใช้บ่อย ๆ เข้า คนก็จะเคยและก็จะเป็นการแก้ปัญหาคอของคนที่เข้าใจในการเลือกทั้งตัว ขอบพระคุณครับ

นายสาณต์ สายสว่าง (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานที่เคารพ ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่านทั้ง เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย เพราะว่าอันนี้เป็นหลักการใหม่ แต่คณะกรรมการที่เอาหลักการใหม่นี้ก็เนื่องจากว่าได้ประมวลความคิดเห็นของท่านอัครที่สมัครผู้แทนมาแล้วมีประสบการณ์และได้ระดมถึง คำวินิจฉัยเพื่อเข้ามามีมติเสียงว่าเขามืออย่างไร มีประเทศมาเลเซียก็กำหนดก่อนวันเลือกตั้ง ๑ วัน ห้ามโฆษณาเสียงช่วยประการใด ๆ ทั้งสิ้น มาเลเซียนี้เองคิดกับเรา เราได้ใคร่ครวญในข้อเท็จจริงว่าในคำตัดสินเลือกตั้ง ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ นาฬิกาถึงเที่ยงคืนเท่านั้นผ่านไปแล้ว เป็นคืนที่วุ่นวายที่สุดในการดำเนินการหาเสียงในการกดดันแก่ผู้ปกครองความไม่ยุติธรรม ให้แก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดทุกวิถีทางที่จะทำ เพราะว่ากระชั้นชิดที่อีกฝ่ายหนึ่งไม่สามารถจะแก้ตัวได้หรืออาจจะแก้ไม่ได้ เสียงเขาที่อยู่แล้วไปทำลายเสียโดยวิธีส่งคนไปเกาะประตูหัวบ้านไปหนกโดยให้ลงคนนั้น ๆ คนที่จะลงก็ราคาแพง คนนี้ตั้งใจจะลงให้ก็ไม่ลงให้เสียแล้ว อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าว ด้วยเหตุนี้เราเห็นว่าได้หาเสียงมาเป็นเวลานานแล้วก็ชั่วอีก ๖ ชั่วโมงนี้เราควรที่จะระงับเสียให้เรียบร้อยเสียทีหนึ่ง และ ๖ ชั่วโมงหลังมีวิธีการต้องห้ามมากซึ่งคนจะแก้ตัวไม่ได้หรือจับไม่ได้เลย ถ้าทำในกลางวันต่อไปก็ยังมีคนเห็น ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ นาฬิกาถึง ๒ ๓ และ จะแจกจ่ายเงินจะทำอะไรทำในคอนกรีตนี้ตั้งนั้น สิ่งเหล่านี้เราจึงเห็นว่าในประเทศอื่นเขาห้ามกันถึง ๑ วัน ส่วนบางประเทศไม่ห้ามถึงที่ท่านได้ไปมาแล้วก็ถือว่าเขาเจริญแล้ว ไม่มีความวุ่นวาย แต่ของเราโดยข้อเท็จจริงโดยประสบการณ์จากอัครที่สมัครแล้ว เป็นเช่นนั้นด้วยอย่างมากมาย เช่นว่าคำขานรับเสียงใครก็ไปเปิด เดือนก็ออกโฆษณาทั้งคืนอะไรอย่างนี้ แก้ไขใส่ความคนนั้นโดยวิธีการต่าง ๆ ซึ่งเขาไปแก้ตัวไม่ทัน

LIRT

เพราะฉะนั้นฉันคิดว่า จะเป็นคดีที่ สงบ หากเสียงก็มานานแล้ว ชั่วโมง ๒ ชั่วโมง เท่านั้นเราพูดไม่ได้ที่เดียวหรือ ข้อนี้ที่ออกอยู่ที่เจตนา อย่างง่ายที่ทำได้ก่อนไม่อีก นะครับ เราห้ามตั้งแต่ ๔๐.๐๐ นาทีถ้ามันไม่ได้ทำอะไรขึ้น ที่ทำไปแล้วจะต้องห้าม อะไร แล้วว่าจะปฏิบัติได้หรือไม่ได้ กฎหมายอาญาทุกฉบับก็แล้วแต่ขอเท็จจริง แค่นี้ เรื่องแล้วแต่ละกรณีแล้วแต่หลักฐานถ้าใครปฏิบัติไม่ได้โดยขาดหลักฐานก็เป็นธรรมดาการ สอบสวนก็ต้องร้องไม่ได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราคิดนี้เข้าใจว่าจะ เป็นคุณมากกว่าจะเป็น โทษ แล้วก็ใครจะไปลงคะแนนให้ใครนั้นในกฎหมายเขียนให้เป็นลับ ไม่จำเป็นต้อง บอกใครแล้ว ลงโดยตรงและด้วย อีกท่านหนึ่งบอกว่าร่าง เติมนั้นทำได้เฉพาะในเขต ทำลายได้ ความจริงท้ายมาตรา ๑๒ เราเอาไปไว้ในมาตรา ๑๑ หมวด มาตรา ๑๒ เราบัญญัติเพิ่มในมาตรา ๑๑ เพราะเป็นเนื้อหาเดียวกัน ถ้าในหน่วยในอะไรนั้นเราก็ให้ทำลายเสีย ส่วนข้างนอกเขาทำอยู่กันนั้นก็ให้เข้าหลักเกณฑ์อันนี้ แต่ทั้งนี้คณะกรรมการ เห็นว่าโดยข้อเท็จจริงประ สบการณ์ที่ผ่านมานั้นน่าจะ เราควรที่จะกำหนด เวลา แล้วท่านสมาชิกหลายท่านแปรญัตติเอาก่อน ๑ วันในร่าง เติมนั้นตั้งแต่ที่หนึ่งไปจนกระทั่งต้นสุดวันเลือกตั้ง เราก็เห็นสายกลาง เข็มจากที่หนึ่งมาเป็น ๔๐.๐๐ นาทีก็จะเอาถึงวันก่อนวันเลือกตั้งกันเกินไป เพราะช่วงกลางวันก็เกินไป สมมุติว่าเราเลือกตั้งวันที่ ๒๒ เมษายน วันที่ ๒๑ ว่าได้เต็มวันเลยจะ เอาอย่างไรกลางวันจะแจ้ง จะเรียกรู้ใคร จะว่าใครก็ว่ากันกลางวันจะใครจะแจ้งที่โตมมิกแล้วฉันเริ่มแล้ว เช่น แบล็คเมล (Blackmail) บ้าง แก๊งบ้าง อะไรบ้าง ไม่รู้ใครเป็นใคร ตอนนั้นเราขอให้สงบเสีย ๒ ชั่วโมงอย่างนี้ กระผมว่าจะ เป็นคุณมากกว่าเป็นโทษ สิ่งเหล่านี้ก็แล้วแต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจะพิจารณา เมื่อฟัง เสียงทางรัฐบาลท่านก็ไม่ขัดข้อง และที่จะ เติมนั้นว่า "ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวัน" ตามที่ท่านรองนายกรัฐมนตรี ว่า คณะกรรมการก็ไม่ขัดข้อง หรือจะใช้คำว่า "ของวันสุดท้ายก่อนวันเลือกตั้ง" ทั้งนี้เมื่อเลือกแล้วก็จะ เลือกของท่านรองนายกรัฐมนตรี เหนาะกว่า

"ของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวันจนสิ้นสุด" คณะกรรมาธิการนั้นพยายามจะให้ที่-
 สุกที่จะทำได้ เอาตัวอย่างที่เกิดขึ้นไม่ทันนั้นมาแก้ ขอให้ยุติกันเสียที่ ๒ ชั่วโมงนั้นให้
 เจียบสงบ ไม่มีกลิ่นแก๊ส ไม่มีการไปเหย่ ไม่มีการไปกระทำกรอกกวนอะไรร้อยแปด
 พันประการ ทั้งนี้คณะกรรมาธิการก็หวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะได้ใช้วิจารณญาณ
 ที่ถูกต้องครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ก่อนที่
 สมาชิกจะลงมติอยากจะถามคณะกรรมาธิการว่า จะเอาอย่างไรแน่สำหรับมาตรา ๑๒
 บรรทัดที่ ๑ ที่ที่แรกว่าเอา "วันสุดท้าย" ยอมรับเพิ่มอย่างไร แล้วท่านรองนายก
 รัฐมนตรีแนะนำว่า "ก่อนหนึ่งวัน" นี้ จะเอาตอนไหนแน่ครับ

นายสวนเท่ สายสว่าง (กรรมาธิการ) : เอาอย่างท่านรอง
 นายกรัฐมนตรีท่านประธานครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ
 "ก่อนหนึ่งวัน"

นายเจริญ ช่างงเกียรติ : ท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อที่ว่า
 คณะกรรมาธิการยังไม่ได้ออกแบบ และข้อเป็นห่วงที่คณะกรรมาธิการร่าง เอาไว้ที่ว่า -
 "การโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด" นั้น ถ้าหากว่าประชาชนผู้บริสุทธิ์เขาพากันวิจารณ์
 เขาพูดกันว่าควรจะเลือกคนนั้นคนนี้ เบอร์นั้นเบอร์นี้ พรรคไหนพรรคนี้ได้อย่างไร เป็น
 สิทธิของเขาจะต้องฝึกด้วยหรือครับ อันนี้ไม่ได้ชี้แจงว่าตามที่ร่าง เอาไว้ฝึก หรือไม่
 ฝึก จะแก้อย่างไร อีกอย่างหนึ่งผมอยากจะเรียนเมื่อมีโอกาสพูดแล้วก็อยากจะเรียน
 เสียเลยว่า เราเอาก่อน ๒ ชั่วโมง ถ้าเราไม่ตัด ๒ ชั่วโมง คือไม่เอาก่อนล่วงหน้า
 ๒ ชั่วโมงแล้ว อีกฝ่ายหนึ่งจะโจมตีจะหาวิธีกลิ่นแก๊ส อีกฝ่ายก็แก้ไม่ทัน ๒ ชั่วโมง
 นี้ท่านแก้ไ้หรือครับ สมมุติว่า ๑๗.๐๐ นาฬิกา มีการกลิ่นแก๊สอีกฝ่ายหนึ่งว่าตายแล้ว
 หรือว่าหนีไปแล้วอะไรพวกนี้ หรือว่าไปโจมตีอะไรไว้ ที่นี้ก็อีกฝ่ายจะแก้ พอไปแก้

LIRT

เข้า ๑๘.๐๐ นาฬิกาถึง แก้มได้ครบ ผิดอันนี้เหมือนกัน เป็นคุณเป็นโทษแก่ผู้สมัคร คนหนึ่งคนใดหรือพรรคการเมืองหนึ่งพรรคการเมืองใด ทำไม่ได้เหมือนกัน ก็เหมือนกันแหละครับ จะเอาก่อน ๖ ชั่วโมง หรือว่าจะเอาในวันเลือกตั้งที่จะตั้งสภานี้ผมก็บอกทำให้เขารู้ไว้ก่อนแล้ว ความห่วงหาอยู่ที่เรื่องการใช้เครื่องขยายเสียง การปราศรัยอันนี้ที่เป็นวัตถุประสงค์เดิมของรัฐบาลที่ร่างกฎหมายนี้ขึ้นมา ส่วนที่เขากลับไปพูดหาเสียงวิจารณ์กันอะไรพวกนี้ ผมกลัวจะไปถูกประชาชนที่เขามีสิทธิของเขาไม่ให้ เขาก็พากษ์วิจารณ์ไม่ให้เขาไปพูดอะไรซึ่งเขาก็ไม่มีเจตนาอะไร เขารู้สึกอย่างไร เขาก็พูดไปอย่างไร จะต้องไปติดกระดาษด้วย นี่แหละครับไม่ถูก ช่วยกรุณาชี้แจงด้วยครับว่าเป็นอย่างไร ข้อนี้จะผิดหรือไม่ผิดและมีวิธีแก้อย่างไรครับ

นายอรรถ วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกขึ้นนั้นได้มีการพูดถึงในคณะกรรมการ เพราะเราได้ให้พิจารณาปรึกษากันโดยละเอียดในเรื่องนี้ ถ้าหากว่าหลังจาก ๑๘.๐๐ นาฬิกาไปแล้ว จะมีคนพูดจากันแม้กระทั่งอาจจะมีการถกเถียงอภิปรายกันในร้านกาแฟ ถ้าหากว่าเขาพูดถึงในลักษณะซึ่งเป็นการที่ออกความเห็นโดยสุจริตก็ไม่ผิด จะผิดก็ต่อเมื่อเป็นการโฆษณาหาเสียง ถ้ามีใครคนหนึ่งแกล้งทำเป็นทำนองว่ามีการพูดถึงอย่างสุจริตเป็นการสนทนา แต่ความจริงเป็นการพยายามให้คนเข้ามาเพื่อที่จะหาเสียงให้กับใครอย่างนั้นก็ผิด อยู่ที่เจตนาและการกระทำซึ่งสอดคล้องเจตนาอันนั้นว่าจะสนับสนุนที่จะหาเสียงให้ใคร ถ้ามีการสนทนากันในครอบครัวในเพื่อนฝูงระหว่างรับประทานอาหารอย่างนั้นอย่างนี้ เห็นว่าคนนั้นดีคนนั้นก็อีกคนเห็นว่าอย่างนั้นอย่างนี้ เป็นเรื่องการกระทำโดยสุจริต ไม่ผิดครับในประเด็นข้อนี้

ส่วนอีกประเด็นหนึ่งซึ่งท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ยกขึ้นมาบอกว่า การที่จะมาแก้ตัวในกรณีที่มีการโจมตีกันแล้ว พอถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกาแก้ตัวไม่ได้ กรณีเรื่องจะมีการโจมตีกันอย่างชนิดที่ไม่สมควรจะกระทำ ก็แก้ตัวกันไม่ได้ก็นั่นแหละครับ ถึง

แม้ว่าเราจะไม่ให้เวลา ๒ ชั่วโมงนี้ถึงแม้ว่าจะขยายไปอีก ๑ วันเพิ่มเติมขึ้นอีกก็จะมีระยะเวลาหนึ่งซึ่งจะกระทำการอันใดไม่ได้ในการหาเสียง เกี่ยวกับการเลือกตั้ง เพราะฉะนั้นข้อนี้ไม่เป็นข้อที่จะมาเป็นเหตุข้อแย้งที่ว่าควรจะต้องใช้เวลา ๒ ชั่วโมง ที่คณะกรรมการได้เก็บไว้ ประเด็นข้อนี้ซึ่งจะต้องมีข้อจำกัดในเชิงเวลาของการหาเสียงเท่านั้น ขอพระคุณครับ

นายวินัย ทองสงยา : ท่านประธานที่เคารพ มีสมาชิกท่านหนึ่งขอให้ตัดคำว่า "ไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ" ในบรรทัดที่ ๒ ของมาตรา ๑๒ ออก คณะกรรมการยังไม่ได้อัดลงอย่างไร แต่ผมขอเสนอว่าเห็นจะตัดไม่ได้หรอกครับเพราะว่าคำนี้เป็นคำประกอบคำว่า "โฆษณา" คำว่า "โฆษณา" นี้ต้องแปลความพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คือแปลว่า "ทำให้เกิดเสียงดัง เป่าร้อง เหยยแพร่ให้ปรากฏแก่ประชาชน" ความนี้ที่ท่านรองนายก ฯ พูดเมื่อกี้ เพราะฉะนั้นถ้าก่อนวันเลือกตั้งนี้เราไปเคาะประตูบ้านที่เป็นพวกของ เขาบอกว่า ฟุ้งน้ออย่าลืมนะ เลือกเบอร์นี้นะ อย่างนี้ไม่ได้โฆษณา เขาไม่มีผิดหรอกที่สมาชิกท่านหลัง เป็นห่วงก็กลัวความกังวลใจที่ว่าไม่เป็นการกระทำความผิดในฐานโฆษณาตามมาตรา ๑๒ นี้ ไม่เป็นความผิดความนั้นที่นับตั้งแต่เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกาของวันก่อนวันเลือกตั้งหนึ่งวัน จะแก้อย่างนั้นใจหรือไม่ว่าท่านประธานคณะกรรมการ เมื่อกี้ผมก็ไม่ใส่เป็น "วันสุดท้าย" ซึ่งความจริงก็แน่นอนครับวันสุดท้าย แต่ว่าเขาหนึ่งวันก็ได้เหมือนกัน ผมก็เห็นด้วยในหลักการนี้และท่านสมาชิกก็ไม่ต้องห่วง

ท่านสมาชิกอีกท่านหนึ่งคือ พลโท กานต์ ท่านห่วงว่าแม้ว่าขยายประกาศโฆษณาซึ่งปกติอยู่ก่อนละ และหลงเหลือมาถึงวันเลือกตั้งหรืออะไรนี่จะเป็นความผิดด้วย ผมว่าไม่เป็นความผิดหรอกครับ เพราะเหตุว่าความผิดเรื่องการโฆษณานี้เกิดขึ้นทันทีที่โฆษณา ไม่ใช่ความผิดต่อเนื่อง และเพราะเหตุที่ไม่ใช่ความผิดต่อเนื่องนี้เอง คณะกรรมการจึงได้เพิ่มความไว้ในวรรคสองของมาตรา ๑๑ ว่า "ในกรณีที่มิสัมพันธ์

ความกฎหมายหรือแม่ประกาศอะไร เป็นคุณหรือเป็นโทษมีอยู่ภายในที่เลือกตั้งอยู่แล้ว—
ก่อนหรือในวันเลือกตั้ง ให้เจ้านักงานผู้ดำเนินการเลือกตั้งกรรมการตรวจคะแนนหรือ
เจ้าหน้าที่คะแนนมีอำนาจทำลายและปกปิด หรือนำออกไปไว้นอกที่เลือกตั้งดังกล่าว”
เพราะเหตุที่ไม่เป็นความผิดนี้เองจึงให้อำนาจเจ้าหน้าที่ดังกล่าวทำลาย เสียหรือปกปิด
หรือถอนออกไปเสีย ไม่เป็นความผิด เพราะฉะนั้นก็ต้องหวังว่าแม่ประกาศที่เหลือนมา
จนถึงวันเลือกตั้งจะเป็นความผิดตามมาตรา ๑๒ ไม่ผิด ถ้าเขาทำช่วยด้วยมาตรา ๑๐
แล้ว ถ้าปรากฏอยู่ภายในที่เลือกตั้ง เขาก็เอาออกได้ และเพราะเหตุนี้ตามมาตรา ๑๐
จึงไม่มีบทโทษ มีอยู่แต่มาตรา ๑๑ วรรคแรกนั่นเอง

ที่นี้ผมอยากจะ เสนอขออนุญาตท่านกรรมาธิการไปรศ. มาตรา ๑๑ วรรค
สอง อีกสักหน่อย ผมขี้จะสงสัย “ในกรณีที่มีสิ่งพิมพ์ตามกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์แม่
ประกาศหรือสิ่งอื่นใดอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองภายในที่เลือก
ตั้งอยู่แล้วก่อนหรือในวันเลือกตั้ง” ที่ว่า “หรือ” นี้เห็นจะไม่ใช่แค่กรณี คงจะหมายถึง
ปกอยู่ภายในที่เลือกตั้งอยู่แล้วก่อนจนถึงวันเลือกตั้ง เพราะถ้าไม่ใช่ “หรือ” ก็หมาย
ความว่าประกาศอะไรต่ออะไรที่ปกอยู่ในวันเลือกตั้ง ซึ่งความจริงอันนี้ผิดกฎหมายอยู่
แล้ว คงจะหมายถึงว่าปกอยู่ก่อนจนถึงวันเลือกตั้ง จึงให้ทำลายเสีย ให้ปกปิดหรือเอา
ออกไปเสีย จะเป็นอย่างไรหรือ เปล่าครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
ผู้ใดสนใจจะอภิปรายอีกครับ เชิญคุณสง่าครับ

นายสง่า วงศ์บางซวด : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า
วงศ์บางซวด ความจริงที่กระผมได้อภิปรายไปในกระผมยังคิดว่ากรณีที่ตัด “ไม่ว่าโดย
วิธีใด” อันนี้สืบโยงมาจากอันนี้ “ห้ามมิให้ผู้ใดทำการโฆษณาไม่ว่าโดยวิธีใด” คือ
จะให้เขาออกไปจากว่าไม่ว่าโดยวิธีใด “ไม่ว่าโดยวิธีใด” ก็หมายความว่า จะโฆษณา
อะไรก็ได้ด้วยวิธีไหนก็ได้ อันนี้ถ้าไปตรงกับร่างของรัฐบาลแล้ว เราก็มาต่อเอา “ห้าม

ไม่ให้ผู้ใดทำการโฆษณาอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัคร* ก็จะเข้าเรื่องเกี่ยวกับเรื่อง
 การสมัคร เท่านั้นเองหรือเรื่องการ เลือกตั้ง เท่านั้นก็จะหายไป อันนี้ก็เข้ามาเข้าประโยชน์ใน
 บรรพที่ ๔ บรรพที่ ๕ ก็มีอยู่แล้วว่า "หรือทำด้วยประการใดอันเป็นการรบกวนหรือเป็น
 อุปสรรคแก่การ เลือกตั้ง" จะอยู่เรื่องของมันโดยเฉพาะ เลยครับ อันนี้ถ้าเกิดไปทาง อัน
 ไปโฆษณาอะไรต่ออะไรขึ้นอย่างกระดมกำหนดงานไว้แล้ว เกิดกำหนดวันที่ ๒๐ ก็ไปเข้า
 เรื่องเข้า "ไม่ว่าวิธีใด" ไม่ได้ทั้งนั้นครับแล้ว เรื่องนั้นอกไม่ได้หรือว่าพุ่งนี้เราจะ
 เลือกตั้งกันแล้วประ เทียบจะมีเรื่องโน้นเรื่องนี้เราก็คือออกไปก็ไม่เห็นเสียหาย ไม่ได้
 เสียอะไรเลย นี่โยงจากการโฆษณา โฆษณานี้หมายถึงโฆษณาอะไร ไม่ใช่โฆษณาว่า
 พุ่งนี้ให้ไปทำบุญที่วัด เสร็จแล้วทางวัดจะมีการอย่างโน้นอย่างนี้ จะเป็นอะไรครับ
 ไม่น่าจะเป็นอะไร เพราะฉะนั้นเราก็คือไม่ออกไป โฆษณานี้เป็นคุณหรือเป็นโทษ อันนี้
 แผละครับ กระดมจึงฝากคณะกรรมการไว้ด้วยจะหนดปัญหาทั้งสิ้น และก็จะใกล้เคียง
 กับร่าง ของรัฐบาล และจะใกล้เคียงกับว่าเป็นแนวใหม่ ที่ทำกรรมาธิการ ได้ศึกษานี้
 กระดมเองก็ขอสมมุติฐาน ขอบพระคุณครับ

พันตำรวจเอก สุธรรม วรวิเชียรพงษ์ : ท่านประธานที่เคารพ มาตรา
 ๑๒ นี้ เราพิจารณากันมา ๒ วันแล้ว กระดมขออนุญาตเสนอญัตติปิดอภิปราย ท่านผู้ใด
 เห็นด้วยไปครับรองควย

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่านผู้ใด
 ขอเปิดอภิปรายต่อไปหรือไม่ครับ สำหรับมาตรา ๑๒ นี้

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี ก็เป็น
 อันว่าที่ประชุมอนุมัติให้ปิดอภิปรายในมาตรา ๑๒ ขมจะขอมติจากที่ประชุมว่าในมาตรา ๑๒
 จะให้คงไว้ตามร่างเดิมของรัฐบาลหรือจะให้แก้ไขตามคณะกรรมการ ท่านผู้ใดเห็นควร
 ให้คงไว้ตามร่างเดิม ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่านผู้
โตเห็นสมควรให้แก้ไขความร่างของคณะกรรมการปฏิรูปยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติให้แก้ไขตามคณะกรรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาทำการ
ต่อไปครับ

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๓
มีการแก้ไข

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า
วงศ์บางซวก ในมาตรา ๑๓ นี้ รู้สึกจะเหมือนกับมาตรา ๑๒ คือ "นับตั้งแต่เวลา
๑๘.๐๐ นาฬิกาของวันก่อนวันเลือกตั้งจนถึงสิ้นสุดวันเลือกตั้ง" ก็อยู่ในลักษณะเดียวกัน
"ห้ามมิให้ผู้ใดขาย จำหน่าย แจก หรือจกเลี้ยงสุราทุกชนิดในเขตเลือกตั้ง" ใน
เขตเลือกตั้งนี้ก็หมายความว่าทั้ง เขตเลือกตั้ง เกือบว่าทุกบ้านหรือทุกแห่งทุกหนอะไร -
ท่านเองอย่างนี้ แต่ที่เอาละอันนี้คงจะไม่มีปัญหาอะไรหรอกครับว่าตอนคำจะมีกินกันหรือ
จะเลี้ยงอะไรกัน กระผมก็เชื่อว่าปฏิบัติไม่ได้หรือความกฎหมายจะไปตกเขาเสียทุกบ้าน
ทุกช่องคงจะเป็นไปไม่ได้แน่ แต่จะเสียไปอย่างหนึ่งว่ากฎหมายที่สภาแห่งนี้ออกไปแล้ว
จะไม่ศักดิ์สิทธิ์ อันนี้ก็ไม่ได้ว่าอะไร แต่ว่าอันนี้เห็นจะต้องฝากท่านกรรมการแก้
อย่างกับมาตรา ๑๒ ขอบคุณครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมการ) :
ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ความจริงคณะกรรมการก็จะบอกแก่อยู่
แล้ว แต่เมื่อไว้น้อยกว่าท่านสมาชิก เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าแก้ครับ ไม่มีปัญหา ขอบ
พระคุณครับ

LIART

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : มีท่าน
ผู้ใดจะอภิปรายมาตรา ๓๓ มีหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ หัวหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
ต่อไปครับ เลขานุการรัฐสภา

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๓๔
มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

นายสง่า วงศ์บางซวก : หัวหน้าที่เคารพ กระผม นายสง่า
วงศ์บางซวก สำหรับมาตรา ๓๔ นี้รู้สึกจะเป็นปัญหาอยู่มาก "ท่านมีให้ราชการหรือ
พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีเงินเดือนและค่าแห่งประจำ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ว่า
ราชการกรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกเทศมนตรี นายก
เมืองพัทยา เทศมนตรี" พอมาถึงตอนนี้ "กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล -
สารวัตรกำนัน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน กรรมการสุขาภิบาล หรือกรรมการสภาตำบล" กระผม
อยากจะทราบว่าท่านกรรมาธิการคิดหรือไม่ว่ากรรมการสภาตำบลนั้นคือใครบ้าง -
กรรมการสภาตำบลก็ประกอบด้วย กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เสร็จแล้วก็ชาวบ้านผู้ทรงคุณวุฒิ-
เงินเดือนสักบาทก็ไม่มี เบี้ยเลี้ยงอะไรก็ไม่มี เขามาช่วยทำงาน ทำไมจึงเขียนไป
มันเขาไว้ก็หมดเลยจากผู้ใหญ่บ้าน จากกำนัน แทบจะไม่มีเหลืออะไรเลย กระผม
ว่าเขาออกเสียไมค์หรือ "กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน แพทย์ประจำตำบล
กรรมการสภาตำบล" นี้อยู่ในแห่งเดียวกันเท่านั้นเอง อย่าง "กรรมการสภาตำบล"
นี้รัฐอยู่แล้ว กำนันก็คือประธานสภา ผู้ใหญ่บ้านก็คือสมาชิกสภาอยู่แล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิก็
ชาวบ้าน ชาวบ้านก็ต้องไปออวอนเขามาเป็น ถ้าเกิดเป็นอย่างนี้เขาเรื่องตลกตลก
กระวางมาใส่ไว้ให้เขาอย่างนี้จะให้เขาสนับสนุนการเลือกตั้งอย่างไร เขาพยายาม
ที่จะไปชักชวนไปชักจูง แล้วไปกำหนดเขาไว้เสียหมด ซึ่งเขาไม่ได้มีความหมายอะไรเลย

LIART

กับเรื่องอื่น ๆ เคียงกันเขาห่วงปากห่วงท้องเขามากกว่า พอถึงเวลาเขาก็สั่งอำเภอ
ไปบ้าง อำเภอที่ว่ากำนันตงนี่ต้องไปไวให้เขามองคะแนน ให้เขามาเลือกตั้ง
แต่เสร็จแล้วรวมเขามีสาวบ้านทั้งนั้น อย่างกำนันก็มีเงินเดือนที่ไท่ มีแค่เงิน
ตอบแทน เวลาจะพิจารณาอะไรก็ว่ากัน จะเอาข้าราชการก็เอาข้าราชการไปเลย -
กำนันไม่เคยได้อะไรขึ้นมา มีแค่เป็นข้าหาสรับใช้อยู่ตลอดเวลา ผู้ใหญ่บ้านก็เหมือนกัน
ผู้ช่วยยิ่งแล้วเข้าไปอีก กรรมการสภาตำบลก็ยิ่งดูเหมือนหนักเข้าไปอีก ไม่ได้อะไร
เลยสักอย่าง เคียง แต่เวลาเขาจะเลือกตั้งกัน มีกฎหมายจะเอาไปผูกคอไว้ให้ติดคุก
แล้วมทหนึ่งโทษหนักด้วยไม่ใช่ของโทษธรรมดา จะทำคุกหากันก็ให้กำนัน ให้ผู้ใหญ่บ้าน
ให้ผู้ช่วยบ้าง ให้ชาวบ้านผู้ทรงคุณวุฒิบ้างช่วยกันทำ ช่วยอะไรก็ไปเข้าเรื่องสมัยสมุน
ทั้งหมดละครับ ไม่ได้หลักออกไปจากเรื่องนั้นเลย แต่มโนมาตรา ๑๖ นี้ยังกำหนดไว้อีก
พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม กระผมก็ว่าซัดกัน
อยู่ในตัว จะคัดออกเสียได้หรือไม่จากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือว่า
สารวัตร สารวัตรนี้มี ๒ คน เงินเดือนก็ ๕๐ - ๖๐ บาท อันนั้นก็ไม่ต้องไปพูด ไม่มี
ปัญหาหรอกครับที่จะไปช่วยเขา มีปัญหาแต่ว่ากำนันเขาใช้ ผู้ใหญ่บ้านเขาใช้หรือ
นายอำเภอเขาใช้ เพราะว่ากรรมการสภาตำบลนี้กระผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าใช้
อำนาจในตำแหน่ง "อำนาจในตำแหน่ง" นี้หมายความว่าอะไร ตำแหน่งอะไร
ตำแหน่งสภาตำบลหรืออย่างไร อันนี้ไม่เข้าใจจริง ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่
หน้าที่ของเขาไม่มีอะไรเลย มีแค่่างงบประมาณที่ออกมานี้จะผ่านเข้าไปสภาตำบลและ
ทางตำบลก็ดำเนินการ เรียกประชุมพวกสมาชิกของสภาตำบล นี่ตำแหน่งหน้าที่ของเขา
กระผมก็ไม่ทราบ เหมือนกันว่าหน้าที่ของเขาเป็นอย่างไร แล้วก็ตีความหมายลำบาก ถ้า
ขึ้นปล่อยให้ห่างกันไป ถ้าเกิดปัญหาขึ้นเกี่ยวกับติดคุกกันหมด ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านบ้าง กรรมการ
สภาตำบลบ้าง แล้วอีกอย่างหนึ่งก็ขึ้นซ้อนทับกับกรรมการสภาตำบลก็คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
นั่นแหละ เขียนไปหมดเขียนเสียยืดยาวเลยทั้ง ๆ ที่เป็นตัวจักรสำคัญที่จะช่วยสมันสมุน

ในระบอบประชาธิปไตย จะต้องชี้ชวนหรือชี้แจงให้ดูที่บ้านไปลงคะแนนหรือชี้แจงให้ดูที่บ้านโดยปฏิบัติตามกฎหมายของบ้านเมืองที่ได้ออกไปแล้ว แต่มาทำตนตามหลงโง่ไม่ใช่น้อยนะครบถึง ๑๐ ปี โง่โง่ขนาดนี้เกือบจะทำอะไรไม่ได้เลย ถ้าหากรู้กันหมดทั้งเมืองว่ากฎหมายออกอย่างนี้ลาออกหมดทันที อยู่ไม่ได้ ให้เขาเดือดก้างกันเสียก่อนจะเป็นอะไรก็เป็นที่ใหม่ ถ้าแบบนั้นก็ขอให้ลงไปพิจารณาอีกทีเถอะครบทำนการมารักษาความเคารพจริง ๆ อย่างรูปไว้เลย เรื่องกรรมการสภาตำบลอะไรนี้ไม่ควรมีบัญญัติไว้ หัวหน้าอำเภอควรจะมีบัญญัติไว้ ข้าราชการบนอำเภอนี้สำคัญที่สุด ส่วนท้องถิ่นแค่หมู่บ้านเดียวไม่ต้องกลัวหรอกครับ หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านนี้ลูกกระชอกของกำนันและกรรมการสภาตำบลนี้ เรื่องของชาวบ้านที่เขาเห็นว่ามีคุณวุฒิ หรือ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิอะไรบางสิ่งบางอย่างเท่านั้นเอง อันนี้กระดมยากไว้ด้วยแล้วยังไปขัดกับมาตรา ๑๖ ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาเทศบาลเมืองพำนาญราชธานี หน้าหน้าประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๕ จะมีทำนผู้ใดอภิปรายอีกหรือไม่ครับ

นายธรรมบุญ อัครดี : ขอบพระคุณครับทำนประธานที่เคารพ กระดมก็มีอยู่ไม่กี่เดียว เท่านั้นเองในเรื่องถ้อยคำตามภาษากฎหมาย คือตามร่างของรัฐบาลในตอนท้ายก็บอกว่า "ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" คำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" นี้อยู่ที่ไหนถูกแล้วคือประกอบการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ว่าใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย แต่คณะกรรมการมาชี้ตอก แล้วมาเอา "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" มาต่อท้ายก็เลยทำให้ไม่รู้เรื่องอีกว่าเป็นไม่ชอบด้วยกฎหมายในการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ หรือไม่ชอบด้วยกฎหมายในเรื่องให้ เป็นคุณหรือ เป็นโทษ หรือแม้แต่ว่าบางคนอ่านไม่ก็อาจจะนึกว่าผู้สมัครหรือพรรคการเมืองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายก็ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้รู้สึกว่ามันจะเข้าตมภาษาไทยและภาษากฎหมาย มาต่อท้ายทำให้เย็นเยื่อ ดัง ๆ ทั่ว ๆ อย่างไรชอบกล น่าจะอยู่ในที่เดิมเขา

LIART

มากกว่า คือ "ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" แต่อย่างไรก็ตามก็มีข้อสังเกตของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพิ่งนั่งลงไป เมื่อกัน ที่กระดอมอยากฟังอยู่เหมือนกันว่าเกี่ยวกับกรรมการสภาตำบลที่ท่านบอกว่าไม่เห็นมีอำนาจหน้าที่อะไร ถ้ามาเติมตรงนี้ก็เกี่ยวกับท่านจะคัดค้านยิ่งขึ้นไปกว่านั้นอีก ว่าชัวยิ่งขึ้นถ้ากรรมการสภาตำบลมาใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย ก็จะทำให้เป็นภาระขึ้นไป กระดอมคิดว่าที่ประชุมก็อยากฟังเหมือนกันว่ากรรมการสภาตำบลใช้อำนาจหน้าที่ของ เขามีอะไรอยู่บ้างหรือเปล่า นอกจากการเรียกประชุม ซึ่งการ เรียกประชุมนี้กระดอมก็เห็นว่าเข้าข่ายเหมือนกัน ก็ใช้อำนาจหน้าที่เหมือนกัน เพราะถ้าว่าพวกเหล่านั้นถ้าไม่เรียกประชุม ไปกินชานให้คนเขามาออกเสียง เป็นคุณเป็นโทษกับใคร ก็อาจจะผิดส่วนตัว แต่ถ้าไปเรียกประชุมเข้าไปในสถานะที่เป็นกรรมการสภาตำบลก็อาจจะผิดตรงนี้ ก็อาจจะผิดตรงนั้นอยู่ทีหนึ่งแต่ไปประการอื่นนั้นอาจจะยังไม่เดียดร้นัก ถ้าจะกรุณาอธิบายด้วยก็จะดี แต่กระดอมขอเน้นคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" นี้ น่าจะอยู่ที่เกินตามร่างของรัฐบาล ขอบพระคุณครับ

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เมื่อสักครู่นี้ท่านกานัน ไกลุกขึ้นมาบอกว่าไม่ควรกล่าวกัน แต่คิดค้นขอกราบเรียนว่าในการ เลือกตั้งทุกครั้งคิดนักกล่าวกัน เพราะท่าน ผู้ใหญ่บ้านนั้นสามารถที่จะให้คุณให้โทษแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งยิ่งกว่าใครทั้งหมด เพราะเป็นผู้นำของหมู่บ้าน ถ้ามีกานันที่ ๆ อย่างกานันสง่า คิดนึกไม่ว่าอะไรหอกตะ แต่ถ้ามีกานันคนอื่นเข้า การที่จะรับเงินจ่าย เงินให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งคนใดนั้นท่านกานันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นคิดค้นขอกราบเรียนว่า ข้อความในมาตรา ๑๕ นี้ ควรคงไว้เป็นอย่างยิ่งและโดยเฉพาะก็คือ เป็นร่าง เกม กานันเองก็มีโทษแปรพฤติในเรื่องนี้ คณะกรรมการก็ไม่ได้แก้ในตรงนี้ และข้อสำคัญก็คือในมาตรา ๑๕ นั้นออกไว้แต่เพียงว่าไม่ให้ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่อื่นเป็นคุณหรือ เป็นโทษซึ่งผิดกับมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ นั้น ให้ความ

ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ก็ฉันเข้าใจว่ามาตรา ๑๕ กับ
มาตรา ๑๖ เป็นคนละเรื่องกันอย่างแน่นอน และข้อสำคัญคือที่ฉันขอยืนยันข้อเสนออีก
ครั้งหนึ่งว่า สมควรอย่างยิ่งที่จะห้ามไม่ให้ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แม้แต่กรรมการสภา
ตำบลนั้นเข้าไปให้คุณและ เป็นโทษแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ขอขอบคุณค่ะ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : คณะ
กรรมการจะชี้แจงตามที่สมาชิกของใจหรือไม่ครับ มาตรา ๑๕ นี้

นายยุวรัตน์ กมลเวชช (กรรมการ) : ทำประธานที่เคารพ
กระผมขอกราบเรียนชี้แจงใน ๒ ประเด็น

ประเด็นแรก บุคคลและตำแหน่งต่าง ๆ ที่มีคุณสมบัติในมาตรา ๑๕ นี้
เป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่อยู่ในตัวของตัวเองทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อถึงเวลาการ
เลือกตั้ง บุคคลเหล่านี้จะมีส่วนในการที่จะดำเนินงานเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น ประชุมหรือ
ในการชี้แจงชักชวนราษฎรให้ไปทำการเลือกตั้ง

ประเด็นที่ ๒ ความผิดที่เกิดควมมาตราบานจะขึ้นอยู่กับตรงที่การแบ่งกันว่า
อันไหนคือหน้าที่ อันไหนคือการปฏิบัติการมิชอบ ถ้าเรียกประชุมชี้แจงราษฎรให้ไปทำ
การลงคะแนนมากกว่ามีผู้สมัคร ๑ - ๑๐ ครบหมดทุกคนเช่นนี้ย่อมไม่ผิด เพราะเป็น
การชี้แจง แต่ถ้าในกรณีที่เรียกประชุมแล้วบอกว่าไปลงให้คนนั้นคนนี้ อย่างนั้นถึงจะผิด
ตามมาตรานี้ เพราะฉะนั้นการแบ่งนี้จะแน่ชัดอยู่ในมาตรา ๑๕ นี้ ส่วนมาตรา ๑๕
และมาตรา ๑๖ ความแตกต่างก็เป็นอย่างกับที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว ขอ
ขอบคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ทำประธานที่เคารพ กระผมยังติดใจ
สงสัยว่าสำหรับกรรมการสภาตำบลนั้น เขาก็คือประชาชนนี้เอง คือเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ
แต่ถ้าโดยตรงแล้วก็คือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านและคณะที่ว่าการสภาตำบล เอา
ละครับประเด็นนี้กระผมก็คงจะไม่ติดใจสงสัยหรอก เพราะว่าไม่ได้แปรปฏิบัติไว้ ที่นี้

LIART

การใช้อำนาจในตำแหน่งที่กระดงสัย แต่จะตีความอย่างไรว่านอกตำแหน่งหรือในตำแหน่ง อันนี้ประเด็นหนึ่ง อีกประเด็นหนึ่ง "หรือพรรคการเมืองใดโดยตำแหน่งหน้าที่หรือพรรคการเมืองใดโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย" กระดงก็อยากจะรู้ว่ากฎหมายอะไรที่รับที่ว่า "โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย" กฎหมายเดียวที่มีมากมายไม่ว่าที่พื้นฉบับจะเป็นกฎหมายแห่งหรือกฎหมายอาญา หรือกฎหมายฉบับที่มีอยู่แล้ว ในมาตราที่มีความศักดิ์ใคร่่าในมาตรา ๘๒ มีอยู่แล้วแต่ที่นำมาเขียนไว้อีก "โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย" อย่างที่คณะกรรมการนั้นรู้สึกว่าจะอยู่ในลักษณะเดียวกัน กฎหมายฉบับไหนฉบับนี้ในมาตราไหนหรือเปล่าครับ ในมาตราที่มีอยู่แล้วหรือจะเอาในมาตราไหนอีกจะใส่ให้หมดทุกมาตราหรืออย่างไร "โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย" ก็อย่างอื่นเขาก็กำหนดบทลงโทษไว้ทั้งนั้นแล้ว หรือถ้าเกิดไปตีหัว เขาเข้าผิดกฎหมาย ก็มีแล้วกฎหมายอาญาแล้วทำไมจึงมาลงไว้อีก "โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย" กระดงไม่ทราบเลยครับ อันนี้อยากให้คณะกรรมการลงขันแจ้งชัดนิด เดอะครับกระดงพอใจเลย อันนี้กระดงเองก็ไม่ใช่นักกฎหมาย แต่ชอบตีความตามกฎหมาย ขอขอบคุณครับ

นางวิมล เจียมเจริญ : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย คิดค้นข้อถกเถียงเกี่ยวเท่านี้กระดงก็ถ้ากำนัคนใดไม่ว่าตนเองมีอำนาจและหน้าที่อย่างไร ไม่รู้กฎหมายใดก็อาจออกจากการกำนัเสียเท่านี้แหละกระดง ขอพระคุณกระ

นายวินัย ทององยา : ท่านประธานที่เคารพ ที่เพื่อนสมาชิกคนหนึ่งบอกคำว่า "ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ตามร่างเดิมของรัฐบาลควรจะอยู่ที่คดีนี้ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะคำว่า "ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" นี้ร่างเดิมของรัฐบาลใช้คำพ้องอีกใหญ่ คำหลักในประมวลกฎหมายอาญา เขาจะใช้คำนี้ให้ชัดกัน คือ "ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" กฎหมายอาญาเป็นหลักใหญ่ของความผิดอาญาทั้งปวง เพราะฉะนั้นถ้าเอาที่ชัดกันไว้ตรงนี้จะดีกว่าที่จะเอาไปไว้ตอนท้ายว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ซึ่ง

ทำให้ความหมายอาจจะคลาดเคลื่อนเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ถ้าท่านกรรมาธิการจะตั้งทรงนี้ออกแล้ว เติม "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ตามร่าง เติมของรัฐบาลจะได้ความถูกต้องความหลักในเรื่องการทุจริตในหน้าที่ราชการ หรือการกระทำโดยมิชอบของบุคคล เหล่านี้ทั้งหมด เคยรับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นกระผมต้องขอเรียนผ่านท่านประธานขอแก้มาตรา ๑๕ บรรทัดแรก ที่มีคำว่า "ซึ่งมีเงินเคื้อนและตำแหน่งประจำ" ขอแก้เป็นว่า "ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเคื้อนประจำ" อันนี้เพื่อให้ตรงตามที่เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเขียนว่า "หรือ"

ที่ในข้อ ๒ ที่จะขอแก้ตามที่ท่านผู้กฎหมายได้ให้คำแนะนำมา อันนี้ก็ได้อภิปรายกันในที่ประชุม ผู้กฎหมายเหมือนกันและยอมรับบอกว่าเอามาใช้ข้อท้ายเพื่อจะได้ประกบไว้หมด เคยเห็นว่ามาประกบไว้หมด เคยว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ในเมื่อผู้กฎหมายว่ามาอย่างนี้กระผมก็คิดว่าแก้ตามที่ท่านสมาชิกเสนอ เมื่อสักครู่นี้ว่า เอา "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" มาเติมว่า "ใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" เอามาใส่ไว้ตรงนั้นเลย "ให้เป็นคุณหรือเป็นโทษ" แล้วก็ต่อไป

นายวินัย ทองลงยา : กฎหมายอาญาเขาใช้อย่างนั้นครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ครับ อันนี้ "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ตามร่าง เติมของรัฐบาล "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" คำนี้ นักกฎหมายทุกคนมาก

ที่ที่ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติได้พูดถึงว่ากรรมาธิการสภาควรมิมีขอ ทรัทธิ (Authority) ไม่มีหน้าที่ ไม่มีอะไรนี้ กระผมคิดว่าท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ก็ได้ยินจงให้เป็นที่เข้าใจแล้ว ที่นี้ขอแก้อีกคำหนึ่ง เมื่อแก้เป็นไปตามร่าง เติมของรัฐบาลว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" แล้วคำว่า "ให้" นี้ก็เอาออกเสีย "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" เป็นคุณหรือเป็นโทษ" คำว่า "ให้" เอาออกเสีย เพราะข้อความจะได้เป็นข้อความที่กลมกลืนกัน

ที่นี้กลับมาถึงที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็กล่าวว่า กรรมการสภาตำบลไม่มีหน้าที่ไม่มีอำนาจอะไร กระผมคิดว่าอันนี้เป็นผู้ที่เขาได้เลือกขึ้นมา และในการประชุมสภาตำบลก็ให้เขาร่วมประชุมด้วย เป็นผู้ที่ประชาชนเชื่อถือนับหน้าถือตา การมีข้ออิทธิพลก็คงมีอยู่โดยหน้าที่ที่ปฏิบัติอยู่ เพราะฉะนั้นการที่กำหนดไว้ก็เพื่อความยุติธรรมของผู้สมัคร และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกฎหมายการเลือกตั้ง เก่าก็มีอยู่แล้ว ในมาตรา ๓๕ บอกไว้หมด กรรมการสุขาภิบาล หรือกรรมการสภาตำบลผู้ใดใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย อันนี้ก็มิอยู่แล้ว ไม่ไ้มาเขียนใหม่ ก็อย่างที่ท่านสมาชิกว่าแหละครับว่าถ้าหากผู้ที่มีข้ออิทธิพล มีอำนาจแล้วก็สามารถจะใช้อำนาจหน้าที่เป็นไปก็ได้ แต่ส่วนที่ว่าจะใช้แค่ไหนอย่างไรนั้นก็อย่างว่าแหละครับกฎหมายก็ต้องว่าไปตามกฎหมาย ก็ต้องมีศาล ต้องมีความยุติธรรม ถ้าหากเราจะไปคิดว่ากฎหมายเขียนไว้แล้วทำอย่างนั้นแล้วจะเป็นอย่างนั้นอย่างนั้นก็แล้วแต่ศาล ถ้าไม่อย่างนั้นเราก็ไม่ต้องมีศาล อันนี้กระผมคิดว่าเราไ้ว่าไปตามหลักความเสมอภาคที่ถูกต้อง กระผมขอขอบพระคุณครับ

นายอภุช วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องกราบเรียนขออนุญาตท่านประธานคณะกรรมาธิการด้วยที่จะยกปัญหาขึ้นพูด เกี่ยวกับเรื่องคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ซึ่งไปต่อท้าย กระผมขอเรียนความเป็นมาเพราะเหตุว่านี้เกี่ยวกับปัญหาในหลักการที่ว่าทำไมจึงได้มีการตั้งคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออก และต่อมาภายหลังปรากฏว่าได้มีการเติมคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ต่อท้าย กระผมหวังว่าท่านกรรมาธิการคงจะจำได้ กระผมเองได้เสนอในชั้นประชุมคณะกรรมาธิการว่าในมาตรา ๓๕ ซึ่งเขียนไว้ว่า ท่านมิให้บุคคลผู้ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ในทางราชการตั้งกล่าวไว้ในมาตรา ๕๕ ว่า ไม่ให้ทำการสนับสนุนอันเป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมือง และกิจการที่ร่างเดิมของรัฐบาลมีคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ต่อมานั้น กระผมมีความเห็นว่าน่าจะเอาคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" นั้นออกเสีย เพราะเหตุว่า ถึงแม้ข้าราชการผู้ใดก็ตามหรือบุคคลตามมาตรา ๕๕ นี้ ถ้าใช้อำนาจใน

ตำแหน่งหน้าที่ของเขาถึงแม้จะโดยชอบด้วยกฎหมาย ก็ควรจะปิกด้วยควรจะห้ามด้วย ใน
 ชั้นนี้จึงได้มีการตั้งคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออก แต่กระนั้นไม่ทราบว่าทำไม
 มาด้วยเหตุใดคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" จึงไม่พอท้าย "โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย"
 ข้างหลัง ความจริงเหตุผลของการที่จะย้ายจากข้างหน้ามาข้างหลังนี้ไม่ถูกต้อง แต่กระนั้น
 ไม่ได้เข้าประชุมในคณะกรรมการ ก็เข้าประชุมบางครั้งก็ไม่ทราบว่าทำไมพอเก็บแต่
 กระนั้นยังเห็นในหลักการว่าตามมาตรา ๔๕ นี้ ถึงแม้ว่าข้าราชการและผู้มีตำแหน่งตาม
 มาตรา ๔๕ จะใช้อำนาจหน้าที่ถือโอกาสใช้ในเมื่อไม่มีกฎหมาย แต่ก็อาจจะ เป็นคุณหรือ
 เป็นโทษได้ ควรจะต้องห้ามเขา ถ้าไม่ห้าม ความยุติธรรมในทางองจะแนบเนียนจะมีใ
 อย่างไร กระนั้นคิดว่าไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นถึงแม้จะทำโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าให้
 คุณหรือให้โทษก็ควรจะห้ามทั้งสิ้น ขอขอบคุณครับ

นายเจริญ ช่างเกียรติ : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าหากตั้งคำว่า
 "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออกไปเสีย ตามที่ท่านสมาชิกซึ่งเป็นกรรมการได้เรียน
 เมื่อคืนแล้ว ผมคิดว่าน่าจะเกิดความเสียหาย ถ้าอย่างนั้นแล้วการปฏิบัติราชการทุก
 อย่างต้องหยุดหมด ตำรวจจับใครไม่ได้ถ้าหัวคะแนนนั้นทำผิด เป็นโทษแก่พรรคการเมือง
 หรือผู้สมัครคนใดคนหนึ่ง ทำอเนกโทษก็ไม่ได้ ทุบหน้าทีโทษก็ไม่ได้ ต้องเข้าอันนี้
 ผมขอกราบเรียนให้ทราบ ขอขอบคุณครับ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสง่า
 วงศ์บางซวก ขอตีความอีกนิดเถอะครับท่านประธาน ขอเวลาสักนิดหนึ่ง คือ "โดย
 มิชอบด้วยกฎหมาย" กระผมตีว่าไม่ถูก ควรจะแก้ไปในทำนองที่ว่า "ให้เป็นคุณหรือ
 เป็นโทษแก่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองใดไม่ได้" เพราะในมาตรา ๔๖ บอกไว้แล้วว่า
 ผู้ไปเข้าในมาตรา ๔๕ มีความผิดอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วทำไมจึงเอามาเติมไว้ที่ กระผม
 เห็นด้วยกับ ขอบพระท่านเรียนถาม คือคุณคุณ ที่ทุกนั้นถูกต้องมาก ทำไมจะมาลง
 ไว้อีก มาลงไว้ทำไมที่ตอนท้ายนี้ ถ้าจะลงก็ต้องต่อมาแต่โน้น อันนี้ก็เขียนออกมาแล้ว

LIRT

คือให้เป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่พรรคการเมืองใด ก็บอกได้ว่าไม่ได้ ก็หมดเรื่องกัน ไม่ว่า ความกฎหมาย ก็เลยตีความไปใหญ่เลย กฎหมายไหนกันก็ไม่รู้ กฎหมายอาญา กฎหมายแพ่ง ถ้าเกิดมีการเสียหายทางแพ่งขึ้น ก็เลยต้องไปว่ากันตามกฎหมายแพ่ง เป็นปัญหาครับ ท่านกรรมาธิการช่วยความเคารพจริง ๆ กระทบว่าลองพิจารณาว่าที่เกี่ยวกับ กระทบว่าจะไม่ถูกที่ไปเติมไว้ตอนท้ายนี้ไม่คงไปเติมเลย "ไม่ได้" ก็แล้วกัน ว่าไม่ได้ ก็แสดงว่าถ้าไปหักก็ฝ่ายนี้มากกว่า ๘๒ ขอขอบคุณครับ

นายอตุล วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ) : ทำประธานที่เคารพ กระทบต้องขอประทานอนุญาตที่จะกล่าวแก่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่คิดว่า ถ้าตีคดีว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออกแล้ว จะเป็นการเสียหายอย่างร้ายแรง เพราะเหตุว่า ทุกสิ่งทุกอย่างจะทำอะไรไม่ได้กันเลย เจ้าหน้าที่แม้กระทั่งตำรวจจะไปจับกุมใครก็ไม่ได้ จะชุกบ่อหัวถนนก็ไม่ได้ กระทบเองแปลกใจว่าทำไมท่านไปใช้เหตุผลอันนี้มาถึงด้าน นาย ก. กระทบความผิดอะไรขึ้นมา เราจับนาย ก. ทำไมจะทำไมไม่ได้ ในการจับ นาย ก. นั้นไม่เป็นการทำโดยเจตนาจะให้คุณให้โทษแก่ผู้สมัคร ทำให้ตลอดเวลาจะ หัวถนนและซ่อมถนนก็ทำไปสิครับ เทศบาลจะทำก็ทำ การที่จะทำในสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ มีเจตนาและไม่ได้กระทำเพื่อสนับสนุนในการเลือกตั้งให้แก่ผู้ใด ไม่ผิดครับ แต่ถ้าไปทำถนนในลักษณะซึ่งจะ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนผู้สมัครคนใด อย่าง สมมุติว่าถ้า หากมีการสมัครรับเลือกตั้งมีการหาเสียง ผู้สมัครคนหนึ่งทุกจากไปในท่านอง เรื่องเกี่ยวกับถนนหนทางอะไรต่ออะไรในท่านองนั้น และโดย เฉพาะถ้ากฎหมาย เลือกตั้งแบบเก่าของเราไม่ได้คุ้มครอง ผู้ซึ่งมีหน้าที่การทำถนนซึ่ง เป็นเจ้าหน้าที่ที่ไปทำถนนนั้นเสีย- การทำถนนนั้นทำชอบด้วยกฎหมาย แต่ทำไปให้คุณหรือให้โทษแก่ผู้สมัคร ผิดครับ ถ้า เราเขียนไว้ "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" จะเปิดโอกาสให้เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจหน้าที่ตาม ตำแหน่งให้คุณหรือทำให้ เป็นโทษแก่ผู้สมัครโดยทางอ้อม กระทบเห็นว่า เป็นช่องทางที่จะ เปิดให้เจ้าหน้าที่ได้ทำการอันจะ ไม่เป็นธรรมแก่ผู้สมัครรับเลือกตั้ง จึงได้ขอตัด

คำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออก อันนี้ก็แล้วแต่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ในสถานที่นี้จะพิจารณาว่าจะสมควรประการใด กระผมต้องกราบขอประทานอนุญาตคณะ
 กรรมการอีกครึ่งหนึ่งที่คงยกขึ้นก็ เพราะ เหตุว่าไม่มีอุทธรณ์ที่ท่านยกขึ้นมาว่า มาใส่ผิดที่
 แต่กระผมคิดว่า เป็นมีอุทธรณ์สำคัญที่สถานที่นี้จะได้รับรู้ จึงแล้วแต่ท่านจะ เห็นสมควร
 ขอบพระคุณครับ

นายชรรณบุญ ลัทธสิ : ขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ ก่อน
 อันกระผมก็เห็นใจท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปราย เมื่อก่อนบอกว่า มาตรา ๑๕ นี้ควร
 จะคลุมไปถึงการกระทำของ ข้าราชการต่าง ๆ ที่ทำเป็นคุณหรือ เป็นโทษแก่ผู้สมัคร
 หรือพรรคการเมือง แม้ว่าทำโดยชอบด้วยกฎหมายก็ต้องให้มีผิด แต่ในเวลาเดียวกัน
 ถ้าเราอ่านมาตรานี้ โดย เฉพาะการที่คณะกรรมการ ได้มาแก้ไขใหม่ กระผมรู้สึก ว่า
 ถ้าขึ้นรับนโยบายของท่านสมาชิก เมื่อก่อนนี่ เป็นนโยบาย แล้วกระผมก็ไม่แน่ใจว่า
 รัฐบาลจะ เห็นด้วยหรือไม่ ถ้ารับมาทั้งนั้นละก็จะ ชัดกับมาตรานี้ จะ เกิดปัญหาทางปฏิบัติ
 ขึ้น เพราะว่าคณะกรรมการ เท่าที่กระผมอ่านรู้สึก ว่าแก้ออกมาทำให้ใจความกว้าง
 กว่าเดิมมาก อย่างความร่างของ รัฐบาล เพิ่งเรื่อง เฉพาะในการ เลือกตั้งซึ่งตรงตามร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ที่เป็นพระราชบัญญัติการ เลือกตั้ง แต่คณะกรรมการได้ชี้คัดค้านว่า
 "การ เลือกตั้ง" ออกเสียและ เดิมคำว่า "พรรคการเมือง" เข้าไป เพราะฉะนั้น
 อันนี้ทำให้ความหมาย เปลี่ยนไปบ้าง เหมือนกัน ทำให้ใจความกว้างขึ้น คือทำให้เห็น
 ว่ามาตรานี้ใจ โดย ไม่มีเงื่อนไขแล้วที่มาขยายในเงื่อนไขเกี่ยวกับตัวบุคคล เข้าอีก -
 กล่าวคือในเรื่องนี้ ถ้ามีการกระทำใด ๆ เกิดขึ้นมาที่เป็นคุณเป็นโทษแก่ผู้สมัครแก่พรรค
 การเมืองด้วยโดย ไม่เลือกเวลา เพราะชี้คัดค้านว่า "การ เลือกตั้ง" ออกเสียแล้ว ถ้า
 หากว่าชี้คัดค้านว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออกหมายความว่าทำโดยชอบด้วยกฎหมาย
 ก็มีผิดด้วย อันนี้จะทำให้เกิดการ สับสนในทางปฏิบัติแล้วก็ เกิดคุณและโทษแก่เจ้าหน้าที่ -
 เหล่านี้มาก กระผมชักตัวอย่าง เช่น ส่วนถึงประมาณหรือรัฐบาลจัดสรรงบประมาณให้แก่

LIRT

พรรคการเมืองในเวลาปกติ ซึ่งจำเป็นในระบบประชาธิปไตยจะต้องจัดสรรงบประมาณให้โดยเฉพาะรัฐบาลที่มาจากพรรคการเมืองใหญ่ ๆ ต้องจัดสรรให้แก่พรรคการเมืองของตัวไปบำรุงท้องถิ่นด้วยประการใด ๆ ก็ตามไม่ว่าทำดเนินทุบข้อผิดพลาดคนละรับตามมาตรฐาน รัฐบาลเองก็ต้องถูกฟ้องก่อนเป็นรายแรกเลย และเป็นตัวในข้อด้วยโทษหนัก เป็นตัวการ โทษข้าราชการผู้น้อยรับไปยังโคนเขาหน้อย เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมก็เห็นใจทั้งสองฝ่ายและ เนื่องจากเป็นนโยบายกระผมเลยอยากทราบเวียนถามรัฐบาลคือความจริงกระผมขอทราบเวียนขอประธานโทษทำประชาชนที่เคารพที่ได้กรุณาชี้แจงแล้วว่าความจริงวาระที่ ๒ นี้เป็นเรื่องระหว่างคณะกรรมการสมาชิกกับสมาชิกสภา แต่อันนี้เมื่อคณะกรรมการมาแก้แล้วก็สมาชิกแย้งว่าควรจะไปถึง เรื่องที่ขอความช่วยเหลือก็ เป็นนโยบาย กระผมก็ขอประธานทราบเวียนช่วยความเคารพอยากจะรบกวนรัฐบาลผ่านทำประชาชนสภากรุณาชี้แจงได้หรือไม่ มาตรฐานจะให้คลุมถึงการกระทำโดยขอความช่วยเหลือหรือไม่ ถ้าขอความช่วยเหลือก็ผิด กระผมก็คิดว่าเวลาน่าจะใส่ไปในระหว่าง เวลาเลือกตั้งคือในเรื่องการเลือกตั้งที่น่าจะมีตกลงไปด้วย มิฉะนั้นจะเกิดปัญหา แต่ตรงกันข้ามถ้ารัฐบาลเห็นว่า "โดยมิขอความช่วยเหลือ" ก็แล้ว อันนี้กระผมก็คิดว่าที่คณะกรรมการทำไปก็คงจะถูกฟ้องแล้ว กระผมขอทราบเวียนแทนขอพระคุณครับ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๘๔
 นี้ ความจริงคำว่า "โดยมิขอความช่วยเหลือ" ความร่างเดิมของรัฐบาลก็ใส่มาแล้ว แต่คณะกรรมการไปเปลี่ยนที่แล้วก็ยอมเปลี่ยนกลับมาที่เก่า ตามที่คู่กรณีชี้แจง คณะกรรมการมีอะไรจะชี้แจง เพิ่ม เติมหรือไม่ครับ

พลอากาศเอก บัญชา เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมการ)
 คณะกรรมการไม่มีอะไรจะชี้แจง แล้วแค่นี้ของสภาครับ

ประธานสภาิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๘๔

LIART

ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะให้คง เป็นไปตามร่าง เกิมของรัฐบาล หรือจะให้แก้ไข
 ความที่คณะกรรมการแก้ไข ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่าง เกิม ไปรยกมือขึ้น

นางแรม พรหมโสม บุษยประสพ : ขอประทาน ถ้าหากท่าน
 ประธานจะตั้งประเด็นท่านเองนั้นยังมี ๒ ประเด็นอยู่ในมาตรานี้ คือมาตรานี้คณะ
 กรรมการเกิมลงไปว่า "พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานรัฐวิสาหกิจ ผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพมหานคร รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร" ใน ๓ บรรทัดแรก ซึ่งไม่มีใคร
 อภิปรายทางตั้งในข้อนี้ ข้อที่อภิปรายคือเรื่องเกี่ยวกับ "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ซึ่ง
 อยู่ในบรรทัดที่ ๔ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดกรุณาท่านประธาน ให้แยกประเด็นด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : ก็ไม่มี
 ผู้ใดอภิปรายและก็ไม่ผู้ใดแปรญัตติไว้ด้วย คณะกรรมการก็ไม่ได้สงวนอะไรไว้ครับ

นางแรม พรหมโสม บุษยประสพ : ท่านประธานคะ ถ้าอย่างนั้น
 ในฐานะที่คณะกรรมการได้เติมข้อความอันนั้น คิดขึ้นขอเสนอ เป็นญัตติได้หรือไม่
 คะ หรือท่านกรรมการเองจะสงวนประการใดขอได้โปรดกรุณาชี้แจงด้วย

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : คณะ
 กรรมการช่วยกรุณาชี้แจงอีกทีเถาะครับ

นายคำรง สุนทรศาสตร์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมนี้ทว่ามีความเข้าใจตรงกัน คือหมายความว่าส่วนที่มีการอภิปราย เพื่อขอแก้ไขนั้น
 เป็นเฉพาะบรรทัดที่ ๔ ลงมา ส่วนก่อนนั้นที่คณะกรรมการ เติมก็ไม่มีข้อที่จะได้เพียง
 แต่ประการใด และก็ เป็นเรื่องที่มีความจำเป็นที่จะต้องเติมลงไปเช่นนั้น ฉะนั้นปัญหา
 ในเรื่องบรรทัดที่ ๑ ที่ ๒ ไม่มี มีแต่เฉพาะปัญหาตอนล่าง เท่านั้น

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ท่าน้ำที่ประธานรัฐสภา : คณะ
 กรรมการยินตาม เติมใช้หรือไม่ครับ

นายคำรง สุนทรศาสตร์ (กรรมการ) : ยินตามเติมครับ

LIRT

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เมื่อกัน
 อนุมัติที่ประชุมว่า มีท่านผู้ใดเห็นสมควรให้เป็นไปตามร่าง เติมข้าง ขอย้ำอีกครั้ง
 หนึ่ง โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
 ก็เป็นอันว่าที่ประชุมขอมติว่า ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการแก้ไข

นายวินัย ทองสงยา : ผมขอแสดงความเข้าใจ เพราะกรรมการ
 ท่านยอมแก้คำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" เอามาไว้ตรงนี้ ที่ถ้ามีมติไปเช่นนี้จะ
 กลายเป็นว่าเอาอย่างร่างที่คณะกรรมการแก้ไขจะสับสนกัน เมื่อกันท่านประธานคณะ
 กรรมการยอมแล้วว่า "ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" นี้ต้องติดกัน ผมจะ
 ยกตัวอย่างให้เห็นว่าถ้าชอบด้วยกฎหมายแล้วเขาไม่ผิดในกรณีใด ๆ ก็ตามเขาไม่ผิด
 ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนี้ก็เป็นอย่างคำร่วจ เรื่องจริงที่เกิดขึ้นเขาส่งคำร่วจไปรักษาการ
 ในหน่วยเลือกตั้ง ไปพูดบอกนี้เลือกผู้สมัครพรรคหนึ่งคดีฐานะ ถ้าไม่เลือกจะจับร่วจ
 เป็นคอมมิวนิสต์ คัดขึ้นไปถึงศาล ถูกจำคุกไป ๖ เดือน ออกโทษถึงหนึ่ง โทษเท่าเติม
 มาตราที่เขาเขียนความมาตรา ๓๕ เติมทุกประการ เพียงแต่เขาเปลี่ยนแปลงเติมเติม
 จำนวนตัวบุคคลขึ้นเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นเมื่อกัน ผมเกรงว่าที่เป็นไปตามร่าง
 เติมกฎหมายความถึงร่างที่ประธานคณะกรรมการยอมแก้แล้ว อย่างนั้นใช่หรือไม่
 "ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" เพราะท่านกรรมการยอมแก้อย่างนี้ แล้ว
 คัดคำว่า "โดยมิชอบด้วยกฎหมาย" ออกเป็นอย่างนั้น เมื่อคณะกรรมการยอมแก้
 โดยไม่มีสมาชิกหักท้วง ก็หมายความว่าสภาขอมติแล้ว ก็คงเป็นอย่างนั้นไม่เช่นนั้น
 ประเดี๋ยวจะสับสนกันใหญ่

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ครับ
 ท่านแก้ขยับที่ไปไว้ที่เท่าแล้วคัดคำว่า "ให้" ออกครับ

LIART

นายวินัย ทองลงยา : ถ้าอย่างนั้นก็ไม่สับสน อย่างนั้นใช่หรือไม่
 ครับท่านประธานคณะกรรมการฯ ขอให้ยืนยันอีกครั้งครับ

พลอากาศเอก บัณฑิต เมฆวิชัย (ประธานคณะกรรมการ) : ใช่
 แล้วครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ขอให้
 เลขานุการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

พันเอก สงวน คำวงษา (เลขานุการรัฐสภา) : มาตรา ๑๖
 มีการแก้ไข มีผู้แปรญัตติและขอสงวน

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : มาตรา ๑๖
 คุณกนต์ธีร์ คุณมงคล ขอเพิ่มข้อความเป็นมาตรา ๑๖ ทั่วไป คณะกรรมการไม่
 เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน ขอเชิญคุณกนต์ธีร์ครับ

นายกนต์ธีร์ คุณมงคล : ท่านประธานสภาที่เคารพ ก่อนที่จะให้
 กระผมแถลงข้อแปรญัตติของกระผม มาตรา ๑๖ ทั่วไป กระผมเห็นว่าถ้าท่านประธาน
 จะให้ผ่านมาตรา ๑๖ ทั่วไปในร่างเดิมเสียก่อนจะดีหรือไม่ครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ดีครับ
 คุณกนต์ธีร์ ขอให้พิจารณามาตรา ๑๖ เดิมเสียก่อนที่มีการแก้ไข ท่านผู้ใดจะอภิปราย
 ในมาตรานี้บ้างหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
 ขอเชิญคุณกนต์ธีร์ได้ครับ

นายกนต์ธีร์ คุณมงคล : ท่านประธานสภา ที่กระผมขอเสนอแปร
 ญัตติให้เพิ่มมาตรา ๑๖ ทั่วไปก็เนื่องจากตั้งแต่ที่กระผมได้แถลงในที่ประชุมสภาและได้พูดใน
 ที่ต่าง ๆ มาหลายครั้งหลายหนแล้วในปัญหาที่จะให้สิทธิแก่คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศทำ

LIRT

การลงคะแนนเสียงในเมื่อเรามีการเลือกตั้งทั่วไป แต่กระผมยินดีเหลือเกินที่ทางคณะกรรมการความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าวแล้วว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งฉบับนี้คณะกรรมการได้ตกลงรับหลักการใหม่ ๆ วิธีการบางอย่างใหม่ ๆ ก็แสดงให้เห็นเป็นการก้าวหน้าของระบอบการที่จะใช้ในกฎหมายการเลือกตั้งของเรา ข้อแปรญัตติของกระผมก็เพื่อแสดงการก้าวหน้า อีกประการหนึ่งคือกระผมคิดว่าถึงเวลาแล้วที่เราควรจะได้มีการพิจารณาว่าสมควรให้สิทธิแก่คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศใช้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพียงใดหรือไม่

ท่านประธานที่เคารพและท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการเลือกตั้งของเราในประเทศไทย เท่าที่ทราบกันอยู่มีข้อหนึ่งว่า ทำไมผู้ที่มิใช่พลเมืองเลือกเสียงเลือกตั้งถึงได้ไม่มาใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งในการเลือกตั้งทั่วไปทุกครั้ง ผู้มิใช่พลเมืองเลือกเสียงเลือกตั้งมาใช้สิทธิจริง ๆ เพียง ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เป็นปัญหาซึ่งน่าจะได้มีการแก้ไขกัน แต่เรายังไม่มีโอกาสที่จะทำกัน เพราะว่ายังมีคนไม่ออกเสียงอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติพูดเมื่อคืน หรือจะมีวิธีอื่นใด แต่มีข้อหนึ่งที่กระผมรู้สึกว่าเป็นเวลาเดียวกันกับผู้มิใช่พลเมืองเลือกเสียงเลือกตั้งในประเทศไทยนั้นคนไทยในต่างประเศที่อยากจะใช้สิทธิไม่มาออกเสียงเลือกตั้ง ในขณะที่เดียวกันนั้นคนไทยในต่างประเศที่อยากจะใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง แต่ไม่เคยได้รับโอกาสให้ใช้สิทธิอย่างนั้น ท่านประธานสภาที่เคารพและท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ คนไทยในต่างประเศเวลานี้ก็เพิ่มจำนวนมากขึ้นเรื่อย ๆ กระผมอยากจะขอเรียนว่า นอกจากบรรดาข้าราชการที่ถูกส่งไปประจำในต่างประเศ ซึ่งเวลานี้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ๆ ไม่ใช่เฉพาะข้าราชการกระทรวงการต่างประเศเท่านั้น กระผมยินดีเหลือเกินที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเศได้มานั่งอยู่ในที่นี้ด้วย หากยังมีข้าราชการจากหน่วยราชการอื่นที่ออกไปประจำในต่างประเศมากมาย อ้วนแคบไปทำหน้าที่ของเขาตามที่รัฐบาลส่งไป ในระหว่างที่เขาอยู่นั้น ถ้าหากมีการเลือกตั้งทั่วไป เขาไม่มีทางที่จะได้ใช้สิทธิในการออก

เสียงเลือกตั้งของเขาเลย ที่นอกจากบรรดาข้าราชการเหล่านี้ บุคคลอีกประเภทหนึ่งซึ่งมีอยู่ในต่างประเทศเป็นจำนวนมากมายังได้แก่พวกนักเรียน นักศึกษาซึ่งออกไปเรียนในต่างประเทศ เขาอยู่ในข่ายมีสิทธิที่จะออกเสียงเลือกตั้งได้ พวกนี้เขาไปเรียนในต่างประเทศได้ความรู้มีประสบการณ์มากมาย มีความตื่นตัวว่าในเวลาที่มีการเลือกตั้งทั่วไปในประเทศไทยทุกครั้ง เหตุใดเขาจึงไม่มีทางที่จะใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง นี่ก็อีกพวกหนึ่ง ที่อีกพวกหนึ่ง ซึ่งในภายหลังได้คล้อยตามช่วยความมากมายเหลือเกิน คือคนไทยที่ไปทำงานในต่างประเทศ นี่ก็แบ่งออกได้เป็นหลายพวก คือไปทำงานในฐานะที่เป็นผู้แทนของบริษัทหรือองค์การใด ๆ ของประเทศไทยที่ไม่มีสาขาในต่างประเทศ หรือไปทำงานในต่างประเทศโดยตัวของเขาเอง เวลานั้นก็ปรากฏว่ามีมากเหลือเกินที่คนไทยมีความรู้ความสามารถเพียงพอที่จะไปรับจ้างในต่างประเทศกับเขาได้ การที่คนไทยจำนวนมากไปทำงานประกอบธุรกิจในต่างประเทศล้วนแล้วแต่เป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยทั้งนั้น ธรรมดาจะขอยกตัวอย่างง่าย ๆ คนไทยทุกคนที่อยู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจำพวกหนึ่ง เขาค้างทำเงินให้แกบ้านเมืองทั้งนั้น ธรรมดาไม่มีตัวเลขแน่นอน แต่เมื่อคืนนี้ธรรมดาได้พบเพื่อนนายธนาคารคนหนึ่งซึ่งได้แจ้งต่อธรรมดาว่าเวลานี้คนไทยที่ไปทำงานในตะวันออกกลางมีจำนวน ๓๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ คน แต่ละคนทุกเดือนมีเงินส่งเข้ามาในประเทศไทยระหว่าง ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท ต่อเดือนและต่อคนละครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากเราคิดดูตามนี้แล้ว จะเห็นได้ว่าเงินที่พวกเหล่านี้ส่งกลับมาประเทศไทย เป็นการช่วยกู้ภาวะขาดดุลการชำระหนี้ให้แก่เราเป็นจำนวนมหาศาลถึง ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี ที่พวกนี้เมื่อเขาทำประโยชน์ให้แกบ้านเมืองไทยแล้ว เราไม่รู้เขาเลยหรือ ถึงเวลาที่เขาจะมีโอกาสใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งอย่างนี้ เราไม่ให้เขา จะสมควรหรือไม่ ครั้นธรรมดาจึงอยากจะขอให้ประชุมได้พิจารณาว่าควรจะเป็นอย่างไร ความจริงเพียงแต่ว่าเขานำรายได้บางส่วนส่ง เข้ามาก็เป็นประโยชน์แกบ้านเมืองแล้ว ที่นี้ถ้า

หากว่าเราเองเข้าไปอีก เมื่อเขาไปหารายได้ไ้มาก ๆ อย่างนี้ รัฐบาลน่าจะได้ประโยชน์อย่างอื่นด้วย เช่นในเรื่องภาษีเงินได้มีทางที่รัฐบาลควรจะขอให้เขาแบ่งปันมาให้ทางรัฐบาลบ้างในการที่เขาไปทำงาน เท่าที่กระทบทราบในตะวันออกกลางไม่ได้มีภาษีเงินได้เขาไม่ได้เสียอะไรเลย ถ้าหากว่าทางราชการจะเห็นว่าเขาควรจะช่วยเหลือบ้านเมืองบ้าง โดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของรายได้ของเขา แล้วเราขอเก็บภาษีเงินได้ กระทบเชื่อว่าเขาคงยินดี ในขณะที่เดียวกันเมื่อเราถือเป็นหน้าที่ของเขาที่จะต้องเสียภาษีอะไรให้เรา เขาก็ควรจะรับรู้ในเรื่องสิทธิทางการเมืองของเขา สิทธิในการที่จะออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้งทั่วไป

ด้วยเหตุนี้กระทบจึงเห็นควรที่จะได้มีการพิจารณาเห็นว่า จะสมควรให้บรรดาคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศใช้สิทธิอย่างไร จริงอยู่อาจจะมีความรู้สึกว่าการที่จะให้สิทธิแก่คนไทยในต่างประเทศมาลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในเมื่อเรามีการเลือกตั้งทั่วไปอาจจะทำได้โดยยาก กระทบเอง เมื่อไปบริหารราชการอยู่ในต่างประเทศก็มีคนไทยมาร้องขอยากจะใช้สิทธิเลือกตั้ง เห็นว่าควรจะให้โอกาสเขาบ้าง กระทบก็รายงานเข้ามาทางรัฐบาล แต่ไม่ได้ผลอย่างไร เข้าใจว่าอาจจะมีความขัดข้อง หรือความยุ่งยากในการที่จะจัดให้มีการลงคะแนนเสียงกันในต่างประเทศ อันนี้กระทบก็พร้อมจะเห็น คือคนไทยที่ออกไปนี้อาจจะออกไปจากจังหวัดต่าง ๆ ถ้าเราจะยึดหลักว่าไปจากจังหวัดใดก็ให้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งสำหรับจังหวัดนั้น อย่างนี้กระทบคิดว่าอาจจะมีความยุ่งยากซึ่งความจริงทำได้ แต่อาจจะยุ่งยากหน่อย คือหมายความว่าเมื่อถึงเวลาที่จะมีการเลือกตั้ง เราจะต้องส่งบัญชีเลือกตั้งทั้งหมดทั่วราชอาณาจักรไปให้เขาทราบว่าในจังหวัดใดมีใคร เป็นผู้สมัครบ้าง อีกประการหนึ่ง เขาก็จะมาแสดงตนว่าเขามาจากจังหวัดใด ซึ่งในทางปฏิบัติอาจจะยากแก่การยืนยันหลักฐาน ด้วยเหตุนี้ในข้อเสนอมติของกระทบจึงได้ เสนอวิธีการอย่างหนึ่งซึ่งก็เป็นเพียงวิธีหนึ่ง - สภาจะเห็นด้วยหรือไม่ก็แล้วแต่ หรือจะเห็นสมควรอย่างไรก็เป็นเรื่องของสภาที่จะพิจารณา

กระผมขอเรียนเสนออย่างนี้ว่า "ผู้สมัคร เลือกตั้งที่ท่านก็อยู่ชั่วคราวในต่างประเทศอาจ
จะใช้สิทธิ เลือกตั้งด้วยการ ไปลงคะแนนเสียงที่สถานทูตหรือสถานกงสุลใหญ่ในต่างประเทศ
นั้นก็ได้" อันนี้ก็เป็นที่เข้าใจกัน คือที่ใดที่เรามีสถานทูตหรือมีสถานกงสุลเราก็จัดการ
ให้มีการ เลือกตั้งได้ แต่ถ้ายัง เอิญเขาไปอยู่ในที่ที่เราไม่มีสถานทูต ไม่มีสถานกงสุลก็
เป็นเรื่องช่วยไม่ได้ อันนี้เขาจะมาเรียกร้องอะไรไม่ได้

พื้นที่กระผมเสนออีกข้อหนึ่งก็คือ ในวาระสองกำหนดว่า "เพื่อในกาารที่
เขาจะมาใช้สิทธิออกเสียง เลือกตั้งนี้ ก็ให้ผู้เลือกตั้งลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครใน
เขตเลือกตั้ง เขตใด เขตหนึ่ง ของกรุง เทพมหานคร แค่นี้ยัง เขต เกียวความแค่นี้เขาจะ เลือก
ตั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงว่าคนจะมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของจังหวัดใดก็ตาม" แล้วในวาระ
สามก็ระบุว่า "ให้หัวหน้าสถานทูต สถานกงสุลไทยในต่างประเทศ เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการ
เกี่ยวกับการ เลือกตั้งตามวิธีการที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง"

ท่ามกลางประชาชนสภาที่เคารพและท่านเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ การที่ให้คน
ชาติหนึ่ง ไปอยู่ในต่างประเทศมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในกาาร เลือกตั้งทั่วไปนี้เป็นสิ่งที่
หลายประเทศ เขาปฏิบัติกัน อย่างประเทศพม่า ประเทศเกาหลี ประเทศออสเตรเลีย
ประเทศอังกฤษ ประเทศฝรั่งเศส เขาอนุญาตให้ทำกันทั้งนั้น เมื่อเราจะมีการ เลือก
ตั้งทั่วไปก็น่าพิจารณาว่าถึงกาาร เลือกตั้งของเรา เราจะไม่มีสิทธิพลเมืองมากมาย
มีพลร่มบ้าง มีไฟไฟ เจ้าบุญทุ่มบุญเท เจ้าบุญแจกอะไรทำอะไรพวกนี้ ปัญหาเหล่านี้
สำหรับคนไทยในต่างประเทศจะไม่มี เพราะ เหตุว่าไม่มีโอกาสที่ว่า ใครจะไปทำการ
หาเสียงอย่างไรหรือทำการแจกเงินแจกทองอะไรได้ ไม่มีในเรื่องเหล่านี้ คนไทยใน
ต่างประเทศจะอยู่ในฐานะใช้พิจารณาของ เขาก็เลือก เห็นคนที่เหมาะสมจริง ๆ -
โดยไม่มีปัญหาที่ว่า จะโดนเหยียง ไปทางโน้นทางนี้ เนื่องด้วยกาารกระทำอันไม่ชอบ
ด้วยกฎหมาย เพราะฉะนั้นกระผมจึง เห็นว่าเป็นวิธีการที่พอจะทำได้ วิธีที่
ง่าย ๆ ก็คือคนที่จะมาใช้สิทธิ เลือกตั้งนี้สถานทูตหรือสถานกงสุล เขามีหนังสือเดินทาง

ประจำตัว เขาอยู่แล้ว การที่จะปลอมแปลงตัว เข้ามาท่าไม่ได้ หนังสือเดินทางก็มีรูป
 ถ่ายด้วย รูปถ่ายซึ่งดีกว่าใบบัตรประจำตัวที่เราใช้อีก บัตรประจำตัวที่ทางราชการ
 พิมพ์ในประเทศไทยนี้ ธรรมดาเองก็มีบัตรประจำตัวแข็งแต่ที่ได้กรม เกษียณอายุราชการ
 แล้ว เขามาคูไม่ใช่หน้ากระดาษหน้าใครก็ไม่ทราบ แต่ว่าหนังสือเดินทางนั้นถ่ายภาพชัด
 เหลือเกินวิธีที่จะหลบกัน หรือปลอมตัว เข้ามาวางคะแนนเสียง ไม่มีทางจะทำได้เลย
 วิธีการเลือกตั้งในต่างประเทศโดยทางสถานทูต สถานกงสุลนี้ ธรรมดาเห็นว่า จะรักษา
 บังคับว่าการเลือกตั้งในประเทศไทย เสียอีก เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ธรรมดาจึงใคร่จะขอ
 วิวอนให้ท่านเพื่อนสมาชิกทั้งหลาย ได้ไปรทกพิจารณาถึงคนไทยที่ออกไปอยู่ในต่างประ เษ
 อย่าไปตกเขาทิ้งเสีย อย่าไปปฏิเสธไม่ให้สิทธิเขา ท่านขอมทราบอยู่แล้วว่า ทุกวันนี้
 คนที่ไปอยู่ในต่างประเทศก่อให้เกิดความเดือดร้อนให้แก่ประเทศ บ้านเมืองของเขา
 มีอยู่กับบ้านเมืองเรา เขายังมีความสำนึกตระหนักในความเป็นคนไทย โดยการเปิด
 โอกาสให้เขาใช้สิทธิของเขาที่พึงมีพึงได้ ธรรมดาเห็นว่า จะช่วยส่งเสริมความมั่นคง
 แก่ประเทศไทย เราอย่างมากมาย เพราะฉะนั้น ธรรมดาจึงใคร่จะขอ เสนอและอยาก
 จะฟังความคิดเห็นของบรรดาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย เหมือนกันว่า ในข้อ เสนอ
 ของ ธรรมดาที่อยากจะใช้สิทธิในการออกกลาง คะแนนเสียงแก่คนไทยในต่าง ประเทศจะ
 สมควร ด้รับการพิจารณาแค่ไหนเพียงใดหรือไม่ ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ก่อนจะ
 ฟังความเห็นของท่านสมาชิกก็ขอให้ฟังความเห็นของ คณะกรรมาธิการก่อน ที่ว่าไม่
 เห็นด้วยกับข้อ เสนอของคุณกนต์ธีร์ มีเหตุผลอย่างไร

คุณหญิงนันทภา สุประภาคนันท์ (กรรมาธิการ) : ทำตาม
 ที่เคารพ ในข้อ เสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้อนี้ที่ คณะกรรมาธิการ ไม่สามารถจะ
 รับเข้าไว้ได้ คณะกรรมาธิการ เองก็เห็นใจในความปรารถนาดีของท่านเป็นอย่างยิ่ง
 และที่ไม่ได้รับเข้าไว้ นั้น ไม่ใช่เพราะว่าไม่ไว้ใจว่า การเลือกตั้งในต่าง ประเทศนั้น

LIRT

จะเกิดความไม่สงบเรียบร้อย ไม่สะอาด และก็ไม่ใช่ว่าไม่เห็นใจคนไทยที่อยู่ในต่างประเทศก็ตามได้ แต่เป็นเพราะเหตุว่าคณะกรรมการไต่สวนแล้วพิจารณาเห็นว่า จะเป็นการขัดกับรัฐธรรมนูญ กล่าวคือว่าในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ วรรคสองนั้น ใ้ ระบุถึง เรื่องการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่าให้ถือ เขตจังหวัดแต่ละจังหวัด เป็น เขตเลือกตั้ง และก็มีรายละเอียดต่อไป เช่นว่า เว้นแต่กรุงเทมหานครให้แบ่งเขต- อย่างไม่ทราบ และการแบ่งนี้ให้แบ่งพื้นที่เขตเลือกตั้งแต่ละเขตติดต่อกัน อะไรเหล่านี้ ก็ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ นอกจากนั้นในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๒ ซึ่งใ้ ระบุถึง เรื่องคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก็ใ้ระบุไว้ใ้ในอนุ ๓ ใ้ว่า "ผู้ที่จะมี สิทธิเลือกตั้งนั้นจะต้องมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้ง" เมื่อเป็นเช่นนี้คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าไม่สามารถที่จะรับข้อ เสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติใ้ ใ้ขอกราบเรียนสั้น ๆ เท่านั้นก่อน ขอพระคุณะ

นายสง่า วงศ์บางซวก : ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายสง่า วงศ์บางซวก ในมาตรา ๑๖ นี้ กระทบเห็นด้วยกับคณะกรรมการ เพราะว่าตาม บทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ อันนี้ถูกคองแล้ว ในมาตราที่คณะกรรมการใ้ชี้แจงมาใน (๒) นั้น เมื่ออยู่นอกเขตเลือกตั้งถ้าเราจะไปเติมผู้หากใ้จะ เกิดความวุ่นวาย คนที่อยู่ในต่าง ประเทศนอกจากที่เราจะไปควบคุมการลงคะแนนก็ยากมีใ้โง่กันสะบัดหรือครบ ถ้าวาง เป็นอย่างนั้นส่งคะแนนเข้ามาที่ใ้แล้วใครจะไปดูใครจะไปตรวจ เจ้าหน้าที่ใ้ใ้ไหนจะมี ก็ผิดไปหมดทั้งนั้นแหละครับ บทบัญญัติอันนี้ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กระทบเห็นด้วยกับ คณะกรรมการถูกคองแล้วครับ กระทบขอสนับสนุนคณะกรรมการ

นายกนต์ธีร์ ศุภมงคล : ขอขอบคุณท่านประธานที่กรุณาใ้กระทบ ใ้ใ้มีโอกาสชี้แจงอีก คือว่ากระทบยื่นใ้ที่ท่านกรรมการใ้ใ้ใ้ถึงรัฐธรรมนูญ ๒ มาตราที่ใ้ใ้ใ้ข้อ เสนอแปรญัติติของกระทบเป็นไปไม่ได้ กลายเป็นข้อ เสนอที่ขัดต่อ รัฐธรรมนูญ กระทบอยากขอใ้ท่านมาคุยกัน ท่านเริ่มด้วยมาตรา ๕๐ ก่อน มาตรา ๕๐

LIRT

กำหนดว่า "การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ถือ เขตจังหวัดแต่ละ เขตเป็นเขตเลือกตั้ง" ท่านกรรมาธิการถือว่าเมื่อ เป็นเช่นนี้คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศก็ถือว่าอยู่นอกเขตเลือกตั้งย่อมไม่มีทางที่จะเลือกตั้งได้ กระผมขอกราบเรียนว่า คนไทยในต่างประเทศนั้นเราไม่น่าจะถือว่าเขาอยู่นอกเขตเลือกตั้ง สถานทูต สถานกงสุลน่าจะถือเป็นที่เลือกตั้ง เป็นสถานที่ที่จะมีการเลือกตั้ง ที่กระผมเสนอให้คนไทยในต่างประเทศ เลือก เขต เฉพาะกรุง เทพนมหานคร ก็จะคงถือว่าเขาเลือกในเขตกรุง เทพนมหานคร ไม่ได้ไปเลือกในเขตที่ฟาริส หรือลอนดอนหรืออะไรต่ออะไร ไม่ใช่อย่างนั้นถือว่าเขาจะ ไปอยู่ที่ไหนก็ตามเถอะขอให้เขาเลือกที่เขตกรุง เทพนมหานคร แต่ว่าสถานทูต เป็นที่เลือกตั้งซึ่ง เรามียกขัตติยานัตถ์ที่ในพระ ราชมัญฉัตติแนชัตถ์แล้ว ที่มาถึงรัฐธรรมนูญมาตรา ๘๒ อนุ ๓ ที่มีบัญญัติว่า "มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้ง" สำหรับข้อนี้กระผมมีความเห็นว่า คนไทย เราต้องมีชื่อในทะเบียนบ้าน สมมุติว่าเราย้ายบ้าน เราก็ต้องไปขอย้ายทะเบียนออกจากบ้านหนึ่งแล้วไปอยู่อีกบ้านหนึ่ง เราก็ไม่มีชื่อปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านแห่งใหม่ นี้ก็มีความจำเป็นว่าควรจะให้โอกาสแก่คนไทยที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน จะเป็นทะเบียนบ้านใดก็ตาม ถ้ามีชื่ออยู่ก็จะถึงจะลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ ถ้าหากไม่ได้ย้ายทะเบียนให้ถูกต้องไม่มีชื่ออยู่ ก็ย่อมจะไม่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งตามทะเบียนบ้าน ทั้งนี้เพื่อจูงใจให้ผู้ที่ไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านได้รีบไปแก้ไขให้มีชื่อเสีย ทั้งนี้สำหรับคนไทยที่เดินทางไปต่างประเทศ เขาต้องขอย้ายทะเบียนบ้านออก เมื่อเขาย้ายทะเบียนบ้านแล้ว ก็เป็นที่ทราบว่าเขาไม่ได้อยู่ในทะเบียนบ้านนั้นแล้ว จะมีใครมาใช้สิทธิเลือกตั้งแทนผู้ที่เดินทางไปต่างประเทศไม่ได้ก็ว่าเขาอยู่ เพียงแต่เขาไม่ได้อยู่ในทะเบียนบ้านนั้นเท่านั้น แต่เขาก็จะไปปรากฏอยู่ในต่างประเทศ เขาไม่ได้หายสาบสูญไปจากประเทศไทย จริงอยู่ถ้าจะแปลรัฐธรรมนูญตามตัวอักษร เดรตรงอย่างนี้ละก็ อาจจะเห็นว่าข้อเสนอของกระผมจะให้คนไทยในต่างประเทศออกเสียงเลือกตั้งได้ ก็เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ แต่พิจารณาตามเจตนารมณ์

ของรัฐธรรมนูญ กระผมอยากจะเรียนถามที่ประชุมนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการ
 อธิการรัฐธรรมนูญก็ดี คณะกรรมการแปรรูปคดีรัฐธรรมนูญก็ดี หรือบรรดาสมาชิก
 ผู้มีเกียรติทั้งหลายก็ที่ว่าในการที่ท่านรับรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๐ และมาตรา ๕๒ นี้
 ท่านมีเจตนาหรือไม่ที่จะกักกันไม่ให้คนไทยที่อยู่ในต่างประเทศใช้สิทธิลงคะแนนเสียง—
 เลือกตั้ง ท่านมีเจตนาอย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าท่านไม่มีเจตนาอย่างนั้น เราจะไปแปล
 กฎหมายให้เป็นภาษากักกัสิทธิของคนไทยอย่างไรได้ แล้วท่านก็น่าจะคุยอันหลัง ไป
 ถึงมาตรา ๕๔ ซึ่งกำหนดว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิทางการเมือง การใช้สิทธิทางการเมือง
 ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย" อันนี้ไม่ได้บอกเลยว่า สิทธิทางการเมือง ของ
 คนไทย เราจะต้องอยู่ในประเทศไทยหรืออยู่ต่างประเทศ อยู่ที่ไหนเราก็มีสิทธิทางการเมือง
 เมืองทั้งนั้น ที่นี้การใช้สิทธิจะกระทำอย่างไร การใช้สิทธิก็เป็นไปตามบทบัญญัติของ —
 กฎหมาย อันนี้ละครับที่ทำให้กระผมต้องเสนอขอแปรญัตติ มาตรา ๕๒ ทั่ว ขึ้นมา เพื่อ
 ให้เป็นไปตามกฎหมาย

ทำประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ รัฐธรรมนูญของเรา
 ที่เราอ่านไปแล้วได้รับสารพัดสมญา เช่นเขาบอกว่าเรามาตั้งร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อ
 ประโยชน์ของบุคคลบางกลุ่มบางคณะ อะไรก็อะไรร้อยแปด เราจะยอมหรือครับ
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ที่จะให้เขาดูหน้าเราว่า เราร่างรัฐธรรมนูญโดยอาศัยมาตรา
 ๕๐ มาตรา ๕๒ เพื่อกักสิทธิคนไทยในต่างประเทศไม่ให้เขาลงคะแนนเสียง เลือกตั้ง—
 เราต้องการจะไต่สมญาเพิ่มเติมอีกหรือครับ นี่ละครับที่กระผมอยากขอให้บรรดาเพื่อน
 สมาชิกผู้มีเกียรติได้โปรดใคร่ครวญดูให้คิดว่า ควรจะเป็นอย่างไร การที่ให้สิทธิแล้ว
 ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายอะไรเลย อันนี้กระผมก็อยากจะพูดเพิ่มเติมอีกมาทีหนึ่ง
 กระผมไม่อยากจะรบกวนเวลา เพราะว่าใกล้เวลา ๑๒ นาฬิกาอยู่แล้ว ไม่ได้
 เสียหายอะไรเลย ตรงกันข้ามเป็นการรับรู้สิทธิของเขาเป็นการยืนยันให้เรารู้แน่ชัด
 ว่าเขาเป็นคนไทยของราชอาณาจักรนี้ ขอพระคุณครับ

นายอภูล วิเชียรเจริญ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ การที่เราจะให้คนไทยในต่างประเทศ ได้มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทำเนียบว่า ความเห็นส่วนตัวของกระผมว่าเป็นสิ่งที่เราควรจะทำและกระผมเป็นผู้หนึ่งที่ได้ออก ปัญหาขึ้นมาในชั้นยกร่าง รัฐธรรมนูญครั้งแรกของคณะกรรมการที่สภานี้แต่งตั้ง ท่าน สมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้เสนอขอแปรญัตตินี้ก็เห็นด้วย แล้วเรา ๒ คนก็เห็นตรงกันและได้ พยายามที่จะให้คณะกรรมการร่าง รัฐธรรมนูญได้รับในข้อนี้ แค่นิติจารณาถึงปัญหา เรื่องปฏิบัติว่าจะปฏิบัติได้หรือไม่ ในชั้นนั้นกระผมเชื่อว่าหลายท่านในที่นี้ยังคงจำได้ - คณะกรรมาธิการจึงได้เชิญผู้อำนวยการกองการเลือกตั้งคือคุณบุวรวิศว์ซึ่งขณะนั้นมาเป็น เลขานุการในคณะกรรมการชุดนี้ก็ได้มาให้ข้อมูล เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติความยากลำบากจะ ปฏิบัติได้หรือไม่ อย่างไรก็ตามหลังจากที่ได้ฟังคำชี้แจงจากท่านแล้ว ก็เป็นความเห็น ของคณะกรรมการว่าการที่จะไปทำอย่างนั้นไม่เป็นการสมควร แต่กระผมมีความ เอะ กระผมเองในความเห็นส่วนตัวก็ยังเห็นว่ามีความที่จะทำได้ก็น่าที่จะทำ แต่ในที่ สุกภายหลังร่าง รัฐธรรมนูญนี้โดยกร่างขึ้นใหม่แล้วก็ปรากฏออกมาเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งที่ ปรากฏอยู่ใน รัฐธรรมนูญในมาตรา ๘๒ (๓) เขียนไว้ชื่อว่า "บุคคลผู้มีสิทธิเลือกตั้ง นั้นจะต้อง เป็นผู้ที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านในเขตเลือกตั้ง" นอกจากคุณสมบัติ ๒ ประการ ที่กล่าวไว้ใน (๑) และ (๒) คำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ถึงแม้กระผมจะ เห็นด้วยในหลักการและในเจตนาว่าเรามีความเห็นตรงกัน แต่ทั้งที่ท่านขอแปรญัตติ มานี้ กระผมเห็นว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ ไปรศกรฐาฎในวรรคสองที่ท่านเขียนว่า "เพื่อ การนี้ให้ดูเลือกตั้งลงคะแนนเสียงให้แก่ผู้สมัครในเขตเลือกตั้ง เขตใด เขตหนึ่ง ของ - กรุงเทพมหานครแต่เพียง เขตเดียวตามที่คนจะเลือก ทั้งนี้ โดยไม่คำนึงถึงว่าคนจะมี ชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านของจังหวัดใดก็ตาม" ไม่ได้ หึ่ง ๆ ที่กระผมเห็นตรงกันนั้น เป็น เช่นนั้นแล้ว ถ้าหากว่าขัดกับรัฐธรรมนูญ ก็เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่จะให้คณะกรรมการ ไม่อาจจะรับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ ขอขอบพระคุณครับ

นายชรรณบุญ ลักพสี : ขอพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ เรื่อง
นี้ในเมื่อท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้อภิปรายขอแปรญัตติท่านได้ยอมรับแล้วว่าถ้าพิจารณา
ตามตัวอักษร เป็นเรื่อง ชักข้อรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่เพ็งนั่ง ไปอีกคนหนึ่งก็ยืน
ยันว่าชักข้อรัฐธรรมนูญ แล้วถามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๖ ก็จำกัดสิทธิที่อยู่ในประเทศ
ด้วยซ้ำ กระนั้นจึงเห็นว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็นต้องอภิปรายต่อไปอีกแล้ว ขอเสนอปิด
อภิปราย ขอความกรุณาผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือรับรอง)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน
ผู้ใดจะขอ เสนอ เปิดอภิปรายต่อไปอีกหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิก เสนอ)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ไม่มี
ถ้าเช่นนั้นผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า สำหรับมาตรา ๑๖ นี้ ที่มีผู้แปรญัตติขอเพิ่มเป็น
มาตรา ๑๖ ทวิ จะมีผู้เห็นด้วยหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มมาตรา ๑๖ ทวิ ความที่
มีผู้ขอแปรญัตติ ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : ท่าน
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ไปรยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๑ คน)

ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่ประธานรัฐสภา : เป็น
อันว่าที่ประชุมลงมติไม่ให้เพิ่มมาตรา ๑๖ ทวิ

วันนี้จบหมวด ๑ หมวด ๒ ก็ขอเลิกไปว่าในคราวประชุมหน้า ขอขอบ
พระคุณทุกท่านที่มาประชุม ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๓ นาฬิกา

LIART

ตุ๊กทรายงอนการประชุม

กรองกาตุจน์ เป่าจินคา
 ประไพศรี แคนอินทวัฒน์
 ชลอสักกะณ์ ขรรณผล
 สรพศิริ อรรณูติวงศ์
 กรุณา หิมพัสุวรรณ
 สมศรี ใจอ่อนน้อม
 อารณ พงษ์นาค
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 สายสุรีย์ พันชนะ
 กัลยา สาราตุศิลป์
 เขาวเรศ นวสกล
 ประเสวีรุ ปันสิน

สัมฤทธิ์ กงเลิศ
 มังอร แก่นภูธ
 กรรณิกาว์ สิงหะยสิน
 ภูษงค์ เอกบุทร
 สมชาย กาวอุคม
 มาลี เก้าพาลี
 เปรมจิต บุญหล่อ
 ทัศนีย์ ค้ายสุวรรณ
 วัชนี ทัศนโชติ
 อรรณณีย์ธาว์วิไลวงษ์
 สมปอง วรภักดิ์
 เรณู อรัญญิก